

အလယ်တန်း
ကဗျာ
လက်တွေ့စင်

www.burmeseclassic.com

ပြည်ထောင်စုပြန်မာနိုင်ငံ တော်လှန်ရေးအစိုးရ ပညာရေးဌာန၊ ကျောင်းသုံးစာ

အမှတ်စကား

ကျွန်ုပ်တို့၏ စာဆိုတို့သည် အခြေအနေအရာ ကဗျာအမျိုးမျိုးကို ဖွဲ့ဆိုခဲ့ကြသည်။ ဇာတ်တော်များကို အခြေပြု၍ ပျိုလက်များကို ဖွဲ့ဆို ခဲ့ကြသည်။ စစ်ရေးမက်ရေး နိုင်ငံရေးကို အခြေပြု၍ ချောင်း၊ မော်ကွန်း တို့ကို ဖွဲ့ဆိုခဲ့ကြသည်။ တောတောင် ရေမြေ ရာသီဥတုကို အခြေပြု၍ ရတုကဗျာများကို ဖွဲ့ဆိုခဲ့ကြသည်။ ဗိုလ်ချုပ်တို့၏ မျက်မှောက်ခေတ် စာဆိုတို့သည်လည်း ကဗျာအမျိုးမျိုးကို ဖွဲ့ဆိုလျက် ရှိကြသည်။ ယင်း ကဗျာတို့မှ သင့်နှိုးရာရာတို့ကို ရှာဖွေ ရွေးချယ်၍ ဤကဗျာ စာအုပ်ကို ပြုစုထားသည်။ ရှေးရေးကဗျာအချို့နှင့် ရခိုင်တေး၊ ထားဝယ်တေးတို့ တို့လည်း ထည့်ထားသည်။

စာဆိုတို့သည် မျက်စိရှင်ကြသည်။ နားပါးကြသည်။ အတွေး ကြယ်ကြသည်။ အပြောတတ်ကြသည်။ သာမန်လူတို့ မြင်သည်ထက်၊ သာမန်လူတို့ ကြားသည်ထက်၊ သာမန်လူတို့ တွေးသည်ထက်၊ သာမန် လူတို့ ပြောသည်ထက် မြင်တတ်၊ ကြားတတ်၊ တွေးတတ်၊ ပြောတတ် ကြသည်။ သူတို့ ဖွဲ့ဆိုသော ကဗျာတို့ကို ဖတ်ရှုတ် လေ့လာချခြင်းဖြင့် အခြား သူတို့သည်လည်း သူတို့ကဲ့သို့ပင် မြင်တတ်၊ ကြားတတ်၊ တွေး တတ်၊ ပြောတတ်လာနိုင်သော အစွမ်းကို ရရှိနိုင်သည်။ ဤအခန်း ရရှိ စေရန်လည်း ဆရာတို့က တပည့်တို့အား ထင်ကြား ပို့ချ ညွှန်ကြားပေး နားထုတ်ကြရာသည်။

အလင်္ကာနည်း

ကဗျာတို့တွင် အရသာများ ပါရှိသည်။ ဤအရသာတို့ကို ရှေးဆရာတို့သည် ကိုးမျိုးကိုးစား ခွဲပြုလေ့ ရှိသည်။ ယင်းတို့မှာ (၁) ချစ်ခင်မှု ဆိုသော သိင်္ဂါရ ရသ (၂) ရယ်ရွှင်မှု ဆိုသော ဟယရသ (၃) ကြင်နာမှု ဆိုသော ကရုဏာရသ (၄) ရက်စက်မှု ဆိုသော ရဒ္ဒရသ (၅) စွန့်စားမှု ဆိုသော ဝီရ ရသ (၆) ကြောက်ရွံ့မှု ဆိုသော ဘယာနကရသ (၇) မုန်းတီးမှု ဆိုသော ဝိဘတ္တရသ (၈) အံ့ဩမှုဆိုသော အဗ္ဗုတရသ (၉) တင်းတိမ်ဆောင်ရွဲမှု ဆိုသော သန္တရသတို့ ဖြစ်ကြသည်။ ကဗျာတပုဒ်တပုဒ်တွင် ဤအရသာမျိုး တမျိုးသော်၎င်း၊ အများသော်၎င်း ပါဝင်နေသည်ကို တွေ့ရမည်။ ကဗျာလေ့လာသူတို့သည် ဤအချက်ကို သတိပြု ဖော်ထုတ်တတ်ကြရာမည်။

ထပ်နံ့ စာဆိုတို့သည် မိမိတို့ တင်ပြလိုချက် ထင်ရှားပေါ်လွင် ထိခိုက်အောင် ဥပမာအလင်္ကာ၊ ရူပကအလင်္ကာ စသည်တို့ကို သုံး၍ ဖွဲ့ဆိုတတ်ကြသည်။ ရေလိုအေး၍ ဖန်းလိုမွှေးပါစေ ဟူသော ဆုတောင်းမေတ္တာပို့သလိုသည် ဥပမာ ခိုင်းနှိုင်းထားသည် ဖြစ်၍ ဥပမာအလင်္ကာပါသော အဆိုအမိန့်ဟု သိရသည်။ ထို့ပြင် ဘဝဇာတ်ခုံ ဆိုသော စကားကို လူတို့ သုံးနေကြသည်။ လူ့ဘဝသည် ရသမျိုးစုံ ကခုန်နေရသော ဇာတ်ခုံနှင့် တူသည်။ ထို့ကြောင့် ဘဝနှင့် ဇာတ်ခုံကို အတူပြုကာ ဘဝဇာတ်ခုံဟု ခေါ်လိုက်ကြသည်။ ဤအခေါ်မျိုးကို ရူပကအလင်္ကာပါသော အခေါ်အဝေါ်ဟု သိရသည်။ (ဥပမာအလင်္ကာတွင် “ကဲ့သို့” ဆိုသောပုဒ်၊ သို့မဟုတ် အနက်တူပုဒ်တခုခု ပါရသည်။ ရူပကအလင်္ကာတွင်ကား မပါ။ ဤသည်လျှင် ထူးခြားချက် ဖြစ်သည်။) ဤအလင်္ကာ

နှစ်မျိုးအပြင် သမာဓိဂုဏ် မြောက်အောင်လည်း ဖွဲ့ဆိုတတ်ကြသည်။ သမာဓိဂုဏ်ဆိုသည်မှာ (၁) အသက်ရှိသော သတ္တဝါတို့၏သဘောကို အသက်မဲ့သော ဝတ္ထု၌ တင်စားခြင်း (၂) အဆင်းသဏ္ဍာန် ရှိသော ဝတ္ထု၏ သဘောကို အဆင်းသဏ္ဍာန်မဲ့သော ဝတ္ထု၌ တင်စားခြင်း (၃) အရသာရှိသော ဝတ္ထု၏ သဘောကို အရသာမဲ့သော ဝတ္ထု၌ တင်စားခြင်း (၄) အရည်ဖြစ်သောဝတ္ထု၏ သဘောကို အရည်မဟုတ်သော ဝတ္ထု၌ တင်စားခြင်း (၅) လုပ်တတ်သောသူ၏ သဘောကို လုပ်တတ်သောသူမဟုတ်သော ဝတ္ထု၌ တင်စားခြင်း (၆) အစိုင်အခဲ ဖြစ်သော ဝတ္ထု၏ သဘောကို အစိုင်အခဲမဟုတ်သော ဝတ္ထု၌ တင်စားခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။ (အကျယ်ကို အလင်္ကာနိဿယတို့၌ ကြည့်)။ ကဗျာလေ့လာသူတို့သည် ဤအလင်္ကာနှင့် ဂုဏ်တို့ကိုလည်း သတိပြုဖော်ထုတ်တတ်ကြရာမည်။

လေ့လာနည်း

၁။ တကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ် ဖတ်ရှုမှုနှင့် ကဗျာ၏ ဆိုလိုချက်ကို အပြည့်အစုံ မသိမြင်နိုင်။ ထို့ကြောင့် ကဗျာကို အကြိမ်ကြိမ်ဖတ်ပါ။ ဖတ်သည်နှင့်အမျှ ဆိုလိုချက်တို့ ထင်ရှား ပေါ်လွင်လာလိမ့်မည်။

၂။ စာဆိုတို့သည် စကားလုံးတို့ကို တိတိကျကျ ကျစ်ကျစ် လစ်လစ် သုံးတတ်သည်။ သို့သော်လည်း ထိုစကားလုံးတို့သည် ဟောရိုးဟောစဉ် အနက်ထက် ပိုလွန်၍ ဟောတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် အဘိဘိဇ္ဇာနီကိုဖြစ်စေ ခက်ဆစ်အဖြေကို ဖြစ်စေ တတ်အားသမျှ လေ့လာပါ။

၃။ အခွင့်သာလျှင် ကဗျာကို အသံတုတ်၍ ဖတ်ပါ။ အခွင့်
မသာလျှင် မိမိစိတ်က ကြားရလောက်အောင် နှုတ်ခမ်းလှုပ်၍ ဖတ်ပါ။
ကဗျာတွင် စီကုံးထားသော စကားလုံးတို့၏ အသံသည် ကဗျာ၏
အဓိပ္ပါယ်ကို ပိုမိုပေါ်လွင်စေနိုင်သည်။ တတ်နိုင်လျှင် အသံနေ အသံ
ထားနှင့် ရွာန်ကရိုဏ်းကျအောင် ဖတ်ပါ။ သည့်ထက် တတ်နိုင်လျှင်
ဂီတသံပေါက်အောင် ဆိုပြီး ဖတ်ပါ။ ကဗျာအရသာကို ပို၍တွေ့ရ
လိမ့်မည်။

၄။ ကဗျာတို့တွင် ကာရန် အခံ အအုပ် အချိတ် အဆက်တို့
ရှိသည်။ ပါး အဖြတ် အတောက် အရပ် အနားတို့ ရှိသည်။ ယင်း
တို့ကိုရှာဖွေလေ့လာ၍ ယင်းတို့ ပေါ်လွင်အောင် ကဗျာကို ဖတ်ရှုတ်ပါ။
ကာရန်ကို နားလည်၍ အဖြတ်အတောက် အရပ် အနားကို သဘော
ပေါက်လျှင် ကဗျာ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ထူးချွန် သိမြင်နိုင်သည်။

၅။ ကဗျာတွင် ကာယကံရှင် တယောက်သော်၎င်း၊ အများ
သော်၎င်း ပါရှိသည်။ စာဆိုသည် ကာယကံရှင်ကို ပြထားသည်လည်း
ရှိသည်။ ဖျောက်ထားသည်လည်း ရှိသည်။ ဖျောက်ထားလျှင် ဆိုင်ရာ
ကြံဖာတို့ကြည့်၍ ကာယကံရှင်ကို ဖော်ထုတ်ပါ။ ကာယကံရှင်သည်
ငါလား။ သူလား။ သင်လား။ ငါဆိုလျှင် ကျွန်တော်လား၊ ကျွန်မ
လား၊ စသည်ကို ဖော်ပါ။ သူဆိုလျှင် သက်ရှိလား၊ သက်မဲ့လား၊
ဖောဏ္ဍိလား၊ မိန်းမလားစသည်ကို ဖော်ပါ။ သင်ဆိုလျှင် ရှင်လား၊
ခင်ဗျားလား စသည်ကို ဖော်ပါ။ ဥပမာ၊ မသာလည်း၊ သာလည်း၊ တ၊
ပိုလ ငွေသော်တာ ဆိုရာထံ ကာယကံရှင် မည်သူနည်း။ လူသားတို့
ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် လူသားတို့သည် ဝိုးလမင်းကို မသာလည်း

တကြသည်။ သာလည်း တကြသည်ဟု သိရသည်။ လုပ်အားတန်ဖိုး၊
ချစ်မြတ်နိုး ဟူ၍ ဆရာက တပည့်များကို ဆုံးမရာတွင် ကာယကံရှင်
မည်သူနည်း။ တပည့်တို့ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အသင် တပည့်တို့သည်
လုပ်အားတန်ဖိုးကို ချစ်မြတ်နိုးကြရမည်ဟူ၍ ဆုံးမသည်ဟု သိရသည်။
ဝါဆို ဝါခေါင် ရေတွေကြီးလို့၊ သပြေသီးမုည့် ကောက်စို့ကွယ် ဆိုရာတွင်
ကာယကံရှင် မည်သူနည်း။ ငါတို့ ဖြစ်သည်။ ငါတို့ သပြေသီး သွား
ကောက်ကြစို့ ဟူ၍ အဖော်ညီသည်ဟု သိရသည်။

၆။ စာဖျားနှင့် သက်ဆိုင်ရာ ကာလကို မှန်းဆကြည့်ပါ။ နေ့လား။
ညလား။ မည်သည့်လ မည်သည့်နှစ် မည်သည့်ခေတ်လဲ။ ကဗျာနှင့်
သက်ဆိုင်ရာ ဒေသကိုလည်းမှန်းဆကြည့်ပါ။ အိမ်တွင်းလား။ အိမ်ပြင်
လား။ မြို့ပြလား။ ကျေးရွာလား။ ကာလ ဒေသကို မှန်းဆနိုင်လျှင်
ကဗျာ၏ အဓိပ္ပါယ် ပိုမို ထင်ရှား ကျယ်ပြန့်လာလိမ့်မည်။

၇။ ကဗျာ၏ အရင်းခံ အကြောင်းသည် အဘယ်နည်း။ ဝါကျ
အကြောင်းလောက်နှင့် ဖော်ကြည့်ပါ။

၈။ ကဗျာတစ်ပုဒ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကို သဘောပေါက်ပုံ၊ အရသာကို
ခံစားရပုံတို့သည် လူတိုင်းနှင့်တိုင်း မတူနိုင်။ နှစ်ကို သုံးနှင့်မြှောက်
လျှင် ခြောက်ဖြစ်သည်ဟု ဆရာက သင်ပြသောအခါ ဆရာသင်ပြ
သည့်အတိုင်း တမျိုးတစားတည်း တပည့်တို့ နားလည်ကြသည်။
ဤသို့လည်း ဆရာက နားလည် လေ့ရှိသည်။ သို့သော် ကဗျာကို ရှိသူ
သောအခါတွင် တပည့်တိုင်းနှင့် တဦးသည် ကဗျာ၏ စကားပြေကို
အတူတူ နားလည်နိုင်မည် ဖြစ်သော်လည်း ကဗျာ၏အဓိပ္ပါယ်ကိုကား

မိမိတို့၏ စွမ်းအား အလျောက် အမျိုးမျိုး သဘော ပေါက်ကြလိမ့်မည်။ အရသာကိုလည်း အမျိုးမျိုး ခံစားကြရလိမ့်မည်။ ဤသို့ အမျိုးမျိုး သဘောပေါက်သည်ကို၎င်း၊ အရသာ ခံစားရသည်ကို၎င်း ဆရာတို့က အားပေးရာသည်။ ချွတ်ချော် တိမ်းယိမ်းနေလျှင် တည့်မတ် ပေးရမည်။ အစီအစဉ် မသင့်လျှင် ပြုပြင်ပေးရမည်။ မပြည့်စုံလျှင် ပြည့်စုံစွာ ပေးရမည်။ မိမိ သဘောပေါက်သည်နှင့် မတူသဖြင့်၊ မိမိ ခံစားရသည်နှင့် မတူသဖြင့် တပည့်အား အပြစ်မဆိုရာ။ သင့်လျော်အောင် ခေါင်းဆောင် လမ်းပြမှုကိုသာ ပြုရာသည်။

အထက်ပါ အလင်္ကာနည်း၊ လောကနည်းတို့ဖြင့် ကဗျာကို သင်ကြား ပို့ချပေးလျှင် တပည့်တို့သည် စာဆိုကဲ့သို့ပင် စွမ်းအား အလျောက် မျက်စိ ချင်လာကြလိမ့်မည်။ နား ပါးလာကြလိမ့်မည်။ အတွေး ကြွယ်လာကြလိမ့်မည်။ အပြော တတ်လာကြလိမ့်မည်ဟူ၍ ကဗျာ သင်ကြား ပို့ချသော ဆရာတို့အား မှာကြားလိုက်ပါသတည်း။

မာတိကာ

အမှတ်စဉ်	ကဗျာအမည်	ရေးသူ	ဘေ့မျက်နှာ
၁။	တက်လူ့တေးသံ	ဇော်ဂျီ	၁
၂။	ဤနေရာ	"	၂
၃။	ရွှေကတူတ်	လယ်ဝန်မင်း ဦးစိ	၃
၄။	တို့တောရွာ	နုယဉ်	၄
၅။	မကောက်စိုက်ချိန်	"	၅
၆။	တို့လယ်သမား ဗုံထောက်သံ	ဇော်ဂျီ	၆
၇။	သုံးသီးစားနှင့်စည်ငြောသံ	မင်းသုဝဏ်	၇
၈။	ကန်ပေါင်	နုယဉ်	၁၀
၉။	အရိုးတို့တဲ	တင်မိုး	၁၁
၁၀။	ပျိုလေး	နုယဉ်	၁၂
၁၁။	ပန်းနှင့်လှေငယ်	"	၁၄
၁၂။	ပြည့်သက်သခင်	ကောက်လှိုင်း	၁၆
၁၃။	နှားညီနောင်	ရွေးရေး	၁၇
၁၄။	ကွဲကျောင်းသံ	(ရခိုင်စေး)	၁၈
၁၅။	စာခြောက်စုပ်	သင်းအောင်	၂၀
၁၆။	လယ်နားချိန်	မင်းယုဝေ	၂၁
၁၇။	သားချော့သံ	ဇော်ဂျီ	၂၃
၁၈။	ကျူပင်	"	၂၄
၁၉။	ဗေဒါပန်း	"	၂၅
၂၀။	ဒီတက်ချိန်	"	၂၆

အမှတ်စဉ်	ကဗျာအမည်	ရေးသူ	စာမျက်နှာ
၂၁။	ဒီကျချိန်	ဇော်ဂျီ	၂၇
၂၂။	ပိန်းကော့	ရှေးရေး	၂၇
✓ ၂၃။	ပန်းလန်လျက်ပါ	ဇော်ဂျီ	၂၈
၂၄။	ခလောင်းညိုကလေး	ရှေးရေး	၂၉
၂၅။	လယ်ဆင်းချိန်	ထီလာစစ်သူ	၂၉
၂၆။	ထိုညီနောင်	ဇော်ဂျီ	၃၀
၂၇။	သခံနန်းစာ ✓ သန္တာ	ဝင်းကြွယ်	၃၁
✓ ၂၈။	ပွဲခင်းသာ	တင်မိုး	၃၂
၂၉။	ရုပ်ရုံပွဲ	ဦးပုည	၃၄
၃၀။	မြိုင်ဆ ✓ ရတနာ	ရှေးရေး	၃၅
၃၁။	ကျေးလက်ပြည်သူ ✓ ဝါ	မောင်မြိမ်းသူ	၃၆
၃၂။	မှားစကား ✓ ဘိက္ခုနီ	ရှင်မြိမ်းမယ်	၃၇
✓ ၃၃။	လုပ်အားတန်ဖိုး ချစ်မြတ်နိုး	မာလာအေး	၃၈
✓ ၃၄။	ပျူပျူငါ့ငါ့ တို့မူရာ ✓	တင်မိုး	၄၀
✓ ၃၅။	သားဝယ် ဒီနန်းသံအချို		၄၂
၃၆။	ခြင်းပွဲ	ကိုလေး	၄၄
✓ ၃၇။	ဘုန်းကြီးပျံ ✓ စာ	(သားဝယ်လေး)	၄၅
✓ ၃၈။	ထို့အင်းလေး လေ့သတင်	မောင်လှခဲ	၄၆
၃၉။	ရွှေဆက်၍သာ	လှဝင်းညို	၄၇
✓ ၄၀။	မိခင်နှင့်ရှင်သွေး	မင်းသုဝဏ်	၄၈
၄၁။	ပုခက်ထွဲချင်း	"	၄၉
၄၂။	ထို့တိုင်းပြည် ✓ ဇာ	ဇော်ဂျီ	၅၀
၄၃။	တာဝန်	ဦးသျှောင်	၅၁

အမှတ်စဉ်	ကဗျာအမည်	ရေးသူ	စာမျက်နှာ
၄၄။	လက်နက်	ငွေတာရီ	၅၂
၄၅။	သင်နှင့်တန်ဖိုး	တင်မိုး	၅၅
၄၆။	မထူထူနှစ်ဦး	မြင့်မျိုးမြတ်	၅၆
၄၇။	ညီညွှတ်ပျံ့ လျှော်ခတ်ကြလော့		
	အညွှတ်မြေ မောင်သူဇင်		၅၇
✓ ၄၈။	ပုဂ္ဂိုလ်လမ်းကြောင်းလေး	ဝင်းနွဲ့	၅၈
၄၉။	ပညာကြီးစားမယ်	သိန်းသန်းထွန်း	၅၉
၅၀။	အလှဆင်သူ	တင်မြင့်ဦး	၆၀
၅၁။	ပြည်သူ	မောင်မြင့်မြတ်	၆၁
✓ ၅၂။	ဟိုဘက်မြို့က အိမ်ကလေး	မောင်လှခင်	၆၂
၅၃။	မြင်းချိတ်လက်ာ	ရှေးရေး	၆၃
၅၄။	ယခုခါ	ဇော်ဂျီ	၆၄
၅၅။	မယ်တို့တာ	မင်းသုဝဏ်	၆၅
၅၆။	အမိဖော့ပြည်သို့	နုယဉ်	၆၅
✓ ၅၇။	ကောင်းစွာဝတ်စားမယ်	သိန်းသန်းထွန်း	၆၆
၅၈။	ဝန်သွားလက်ာ	ရှေးရေး	၆၆
✓ ၅၉။	လုပ်သားအောင်သာ	ကြံ့ခင်းမိုးလှိုင်	၆၇
၆၀။	ဝင်းလှည်းကလေးနှင့် လူ		
	နုစိယောက်		
၆၁။	ဆေးလိပ်ထက်ဆောင်	မင်းယုဝေ	၆၈
၆၂။	ငခုံးမ သပိုင်း	ရှေးငုန်း	၆၉
		(သားဝယ်လေး)	
✓ ၆၃။	ရွှေကော်စပြေး	မင်းသုဝဏ်	၇၀
၆၄။	အောင်ပါစေ	နုယဉ်	၇၁

အမှတ်စဉ်	ကဗျာအမည်	ရေးသူ	စာမျက်နှာ
၆၅။	လက်ဆောင်ပြန်	မင်းသုဝဏ်	၇၇
၆၆။	သင်္ကြန်လက်ဆောင်	ဇော်ဂျီ	၇၈
၆၇။	ကြာပွင့်ချိန်	ဗန်းမော်ညိုနွဲ့	၇၉
၆၈။	သင်္ကြန်ပွဲ	(ရခိုင်တေး)	၈၀
၆၉။	နှစ်ဦးမဂ်လာ	မင်းသုဝဏ်	၈၁
၇၀။	တောင်ခိုးနှင့်တိမ်	။	၈၁
၇၁။	သင်္ကြန်အခါ အလံတိုင်ဘုရားမှာ	ဇော်ဂျီ	၈၂
၇၂။	ပြတ်ရေစင်	မင်းသုဝဏ်	၈၅
၇၃။	လက်ဆောင်ကောင်း	တင်မိုး	၈၅
၇၄။	လောကအလှ	ဇင်မင်း	၈၆
၇၅။	စွမ်းကြသူများ	မောင်မြင့်မွန်	၈၇
၇၆။	ခြေရာ	မောင်စွမ်းရည်	၈၈
၇၇။	နိမိတ်	။	၈၉
၇၈။	စာနာသူ	ကြည်အောင်	၉၀
၇၉။	မိုးဆွေငှက်	ဇော်ဂျီ	၉၁
၈၀။	လှေငယ်	။	၉၂
၈၁။	အညာလှေ	ရွေးရေး	၉၃
၈၂။	အမေရယ် အပါပျင်းလှချည့်	မင်းယုဝေ	၉၄
၈၃။	ထာဝရအလှ	ဝင်းကြွယ်	၉၅
၈၄။	တောက အလှူ	ထိလာဝစ်သူ	၉၆
၈၅။	သင်သေသွားသော်	ဇော်ဂျီ	၉၈

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

ထက်လူတေးသံ

ကြက်ဖ သာလျှင်
အာရှက်ရောင်လှ၊ ဝင်းဝါကြ၏။

ဥဩ သာလျှင်
ရာသီနှေ့လ၊ ဖူးပွင့်ကြ၏။

ဖားငယ် သာလျှင်
အာကာမိုးကာ၊ မိုးရွာကြ၏။

တက်လှ သာလျှင်
မြန်မာပြည်လှ၊ အားသစ်ရ၍
ငေယျအောင်လံ ထူမည်တည်း။

ဇော်ဂျီ

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

ဤနေရာ

ဤနေရာတွင်
ညောင်ညိုပင်၏၊ မြေပြင်ခြေရင်း
မြစ်ပါးပျဉ်းသည်၊ သက်ဆင်းလူးလွန်
မြေသို့တုန်၏။

ဤနေရာတွင်
ပိန္နဲပင်ဝယ်၊ ရှဉ့်ရှင်ပေါ့ပါး
မြီးဖားဖားသည်၊ ရွက်ကြားခက်လက်
လျှပ်သို့လက်၏။

ဤနေရာတွင်
ထန်းနှစ်ပင်သည်၊ တူယှဉ်ပြိုင်မြင့်
ရွက်ဝန်းဖွင့်၍၊ အကျင့်သိက္ခာ
ရှင်သို့သာတည့်။

ဤနေရာတွင်
စေတီရှင်သည်၊ ဖြူစင်မောက်မို့
ကြာဖူးသို့တည့်။

ဤနေရာတွင်
ထက်ကောင်းကင်ဝယ်၊ လေညင်ခတ်တီး

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

စေတီဆီးမှ၊ ဆည်းလည်းသံရှင်
မိုးကျသွင်တည့်။

ဤသို့သံသာ၊ ဤရုပ်ဝါသည်
ငါ့မှာသတိ မြဲခဲ့၏။

ခေတ်ဂျီ

ရွှေကတွတ်

(ဓမ္မဒွေးချိုး-ဗုံကြီးသံ)

ရွှေမန်းဆို တောင်တော်ဦးက
ကျူးလာတဲ့ မိုးသံငယ်
အုန်းညံ့ခြိမ်းကြေးလေ။

တာတော်ခွင်
ရေပင်အောင် ရွှေကတွတ်ကို
မင်း လွတ်ခဲ့လေး။

လယ်လန်မင်း ဦးခိုင်

ဖိုတောရွာ

ပျိုလေးတို့ရွာ၊ သာပါစမေး။
သာပါတယ်၊ ရွာလယ်လမ်းမှာ
ပန်းတွေနှင့်မွှေး။

ပျိုလေးတို့ရွာ၊ သာပါစမေး။
သာပါတယ်၊ ရွာငယ်ငြိုးလို့
စည်းရိုးနှင့်လေး။

ပျိုလေးတို့ရွာ၊ သာပါစမေး။
သာပါတယ်၊ နေညိုစောင်းယင်
ဒေါင်းတုန်သံကြွေး။

မောင်ကြီး လာခဲ့ယင်
မြောက်ပြင်မှာမေး။
မြောက်ပြင်က အိမ်စဉ်တန်းမှာ
ပန်းခြံနှင့်လေး။

ပန်းခြံနှင့် အိမ်ကိုဝင်ယင်
ဒန်းမြင်လိမ့်လေး။
သည်ဒန်းကို ပျိုစီးလို့
ညည်းမိုင်မိသေး။

အပျိုပေါတဲ့၊ တို့တောရွာ။
ပျိုလူ ရွာစဉ်လျှောက်လို့
လမ်းထောက်ခဲ့ဖူး။
ရွှင်ရယ်သာ၊ ရွာစဉ်လုံး ကြည်အေး။
ပျိုရွာ ရှုမဆုံးမှာ
ပြုံးကြမယ်လေး။

ကောက်စိုက်ချိန်

ရွှေမိုးမင်းက၊ မလင်းတလင်း
တို့လယ်ပြင်က၊ ပျိုးပင်ခင်း
ပျိုလေး ကောက်စိုက်ဆင်း။

ရွှေမိုးမင်းက၊ မညို့တညို့
သိချင်းသိသံချို။
ညောင်ညိုပင်က၊ သံစုံချဲ့
တေးငှက် ရွှေလည်နှံ။

ရွှေယောင်တဲနှင့် ပျိုတို့လူ
ပျိုလေးချစ်တူသူ။
ကူလာပါနှင့် ပျိုကောက်ရေး
မေးမေဆိုမယ်လေး။

တို့လယ်သမား မုံထောက်သံ

ငက္ခဲနှင့် ညှော်မထာ မှည့်သမ္ပ၊ ရွှေငွေငွေ။
ဟဲ့အလှ မယ်မေရယ်၊ လယ်မြေနှံ ဖြန့်ကြဲ။
စိုက်ကြစို့ ဘာမဖြန့်တယ်၊ ရတနာပုံ ဆိုက်ဖို့မလွဲ။

ခားစက်ပုံ တွန့်သွားတဲ့၊ ကြားပါစ ကိုဖိုးထယ်။
ကြားပါရဲ့ ရွှေမယ်ရယ်၊ ဖိုးထယ်တို့ ဉာဏ်မဝေး။
မနှစ်က တို့များလယ်မှာ၊ တွင်ကျယ်တယ်ခားစက်ကြောင့်လေး။

အောက်ရပ်မြေ ရေချိုပိုင်း၊ တိုင်းပြည်သိ ကြေးကြော်။
သိုးသီးစိုက် သိုက်စာပေါ်၊ မြတ်တိုးတော် ဉာဏ်ဘဲ။
စပါးနှင့် ဂုံလျော်ပင်၊ ဆောင်းအဝင် သီးလိမ့်မပြဲ။

ဆည်မြောင်းရေ သွင်သွင်စီးပြို၊ နှစ်သီးလောက် စိုက်မယ်ရှင်။
ဘိုက်ကန်နှင့် နံနံပင်၊ နှမ်းလျင်နှင့် ကုလားပဲ။
ရွေးချင်သူ ရှင်ဘုတ်ဆုံရယ်၊ ဂျပ်ပင်ပါ ကောင်းတတ်သည်တဲ။

ခြည်မျှင်ရှည် ဝါဖြူရှယ်လှ၊ တကေ တွက်စမ်းကွယ်။
ခက်ပါဘု စရိတ်ဖယ်ဟင်၊ ရာသုံးထယ် ငွေသား။
အိတ်ကပ်ထဲ ဒေသားတင်ကျန်မယ်၊ ဆယ်ပြန် စိုက်ကြစို့လား။

ကာဖီခြံ လဖက်တဲ့၊ မြေပဲနှင့် ကြံပင်။
တိုးချဲ့လို့ စိုက်လိုက်ယင်၊ တောတခွင် တောင်တလွှား။
စားနေဝတ် အရာရာမှာ၊ သူမသာ မြို့နှင့်မခြား။

လိမ်မော်ခြံ တောင်သောင်း၊ တောင်စောင်းနှင့် တောင်စွယ်။
ယန္တရား ညှစ်စက်တယ်မယ်၊ ချင်းတောင်နယ် စခန်း။
ငါတို့ရဲ့ အကြံအောင်ယင်၊ တပြည်ထောင် သုံးလို့ရှင်လန်း။

တောပင်ကို တော်တော်ခုတ်ကြပါ၊ တောပြုတ်လိမ့် နောက်
နောင်။
တောခုတ်လို့ တောပြောင်၊ မိုးခေါင်တော့ မှာဘဲ။
မိုးခေါင်လို့ ရေမကြွယ်၊ သဲပင်လယ် ဖြစ်လိမ့်မလွဲ။

ပုပွားမောင် တောင်ခတုံး၊ ယောင်ထုံးစို့ ကွယ်တို့ရယ်။
ထူးလှလှ မြကောဘွယ်၊ ချယ်ရီနှင့် သဖန်း။
သီးမျိုးနှင့် ပွင့်မျိုးမကျန်အောင်၊ နှစ်ခါပြန် စိုက်လိုက်ကြစမ်း။

ခေတ်ဂျီ

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

သုံးသီးစားနှင့် စည်မြောသံ

မိုးမရွာ ရေမတက်လို့
အကကြောင်းနဲ့ ဗလပေ၊ တို့မြေကွဲ လယ်တော။
နေချင်းကွယ် ရေလျှံလို့၊ ညချင်းကွယ် ရေလျှံလို့
တာတမံ အနိုင်တုတ်ရတယ်၊ စုပ်ရေကပေါ။

စုပ်ရေမှာ မြေခဲလို့
မျိုးကြစို့ သကြန်မို့၊ ဂုဏ်တဲလျှော်ထူး။
နောင်ရေးကို မျှော်ချေက
လျှော်တလေ့ ငွေတလောင်းရယ်နဲ့
ရောင်းဖို့စိတ်ကူး။

လျှော်ချိန်ကုန် မှတ်သန်မိုးရယ်နဲ့
ထယ်ထိုးလို့ လယ်ထွန်၊ ရောင်းဖို့တဲ့ ငကျ။
ကြွက်သွားရယ် အတူယှဉ်လို့
လယ်ပြင်မှာ ဆင်ကောင်ပျောက်တယ်
ဖြိုးမောက်လို့ကဲ။

ကောက်လှိုင်းတီ လယ်ကန်သင်းက
မိုးမင်းကို ဂုဏ်ပြိုင်တယ်၊ ညှိနိုင်ပေလေး။
မလေးရယ် သူမှာလို့
ညိုပြာပြာ နီလာမဲ့ကို၊ ခူးခဲ့တယ်လေး။

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

နှင်းဝေဝေ လေကစားတော
ကြွက်သွားတဲ့ တန့်နုစံနု၊ အိမ်ပြန်မို့ထမ်း။
ညဦးမှာ တူပျော်တော
ကြွက်သွားလျော် ဆုံမှာလောင်းတယ်၊ ထောင်းဖို့မုန့်ဆန်း။

တလင်းပြင် ကောက်စဲတော
မြေပဲတဲ့ အပင်ထောင်၊ မြောင်းဘောင်နဲ့ပျိုး။
မျိုးကောင်းရယ် ဆန်အောင်မို့
မြောင်းဘောင်မှာ ပင်ထောင်ထွားတယ်
ဆားဓာတ်တန်ခိုး။

သည်တနေ့ သည်တမိုးမှာလ
သုံးမျိုးတဲ့ သုံးဖုံ၊ စိုနိုင်ပေလေး။
လျှော် ပဲရယ် ရွှေဆန်ကြောင့်
စည်မြောသံ ညမနားတယ်၊ သားရှင်ပြုတေး။

ဥဩရယ်တုန်
ရွာစုန်က ရွှေကျောင်း။
မယ်နဲ့မောင် အလှူပေးတယ်
အေး ရေစက်လောင်း။

အလယ်တန်း ကဗျာလင်္ကာရွေးစင်

ကန်ပေါင်

ကန်ပေါင်ကို အလည်သွားစို့
 လိုက်မလား အထွေးရေ
 မြူးကြမယ်လေ။
 ရနံ့ငယ်ဝေ
 လေပြေကအေး။
 ပဒုမ္မာ ကြာနီမင်းက
 သင်းပျံ့ပျံ့မွှေး။

ကန်လယ်မှာ ဖော်မမိုးတဲ့
 ကြာငုံကြီး တကိုယ်တော်
 မိုးသို့မျှော်။
 ပြုံးလို့သာမော်
 ပျော်ရွာထင့်လေး။
 ရေနန်းသူ သူ့အဆင်းမှာ
 ဝင်းပပအေး။

ကန်ရေပြင် ငြိမ်ငြိမ်သက်မှာ
 ပိန်းကြာရွက် လှေငယ်လို
 စီးမယ်လို့ဆို။
 ရည်းလေးသံချိုချို
 သီဆိုလို့မြူး။
 ဇလပြေ သုန်သုန်ငွေ့လို့
 လှိုင်းရွေရွေလူး။

အလယ်တန်း ကဗျာလင်္ကာရွေးစင်

အရိုးတို့ တ

အရိုးတို့ တဲကလေး
 ရေဖွေးလို့လေး။
 မိုးလိုက်ကြဟေ
 တခေါင်ခြေ ရွှေထန်းရွက်နဲ့
 မိုးပက်လို့လေး။

အရိုးတို့ရွှေတဲ
 ယိုင်လဲလို့လေး။
 စိုက်လိုက်ကြဟေ
 တခြေမှာ ဝါးပိုးထိုးနဲ့
 တိုင်ကျိုးလို့လေး။

အရိုးတို့ တဖက်ရပ်
 လေခတ်လို့လေး။
 ကာလိုက်ကြဟေ
 မြေနီ ရွှေရည်လောင်းနဲ့
 ဆောင်းဝင်လို့လေး။

တင်ပို့

ပျိုလေး

သီချင်းသံ ချိုအေးလို့
ပျိုလေးတို့ ရွာဆီမှာ
မြူးကြတာသာ။
သည်ချိန်ခါ၊ ရွာသူတဲပျော်ဆဲ။
ကန်ဆီမှာ သံစုံမြွက်တယ်
ရေရွက်တဲပဲ့။

ကန်ပေါင်မှာ သူရပ်တော့
မိုးနတ်သူ ပုံပမာ
ပျိုလေးသူဇာ။
သူ့ရွာပါ၊ မျက်နှာက ကြည်အေး။
ဒီရွာသူ အပျိုချောငယ်
တောသ္မာပဏေး။

ကြာပွင့်ကြီး သင်းကြူကြူ။
ကိုလူပျို ပြေသံဆန်းတယ်
မှန်းဆတ်သူ။
ကြာပွင့်ကိုချို၊ ချိုမယ်တဲလား။
ပျိုလေးကိုကြူ၊ ကြူတယ်တဲလား။
သီချင်းသံ လေပြေ သင်းမှာ
ညှင်းပေါ့တအား။

ခူးမယ်တဲ ဆွတ်မယ်။
ကန်လယ်မှာ ကြာနီပန်းငယ်
လန်းတင့်လှတယ်။
ကြာပွင့်ကိုရွယ်၊ လွယ်ပါလိမ့်လေး။
ပျိုလေးကိုရွယ်၊ လွယ်ယောင်နှင့်ဝေး။
ကိုလူပျို ကန်ပေါင်ရိုးက
ညှိုးစိတ်နှင့်ဆွေး။

မိုးချုပ်လို့ ချိန်တန်။
မလေးပျို ရေကိရွက်တယ်
ရွာဘက်ကိုပြန်။
ကန်ရိုးမှာကျန်
ပြေသံက ကြူသေး။
ပျိုလေးရယ် ဘယ်အခင်းကြောင့်
ငြင်းရက်တယ်လေး။

နုစဉ်

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

ပန်း နှင့် လှေငယ်

ချောင်းပြင်မှာ ရေဖွေးလို့
လှေကလေးနှင့် ပျော်ရအောင်
လိုက်ခဲ့ပါမောင်။
မိုးတောက်မှောင်၊ သောင်ဖြူရဲ့အကွေ့။
ရေလယ်မှာ လှေငယ်မျှောမယ်
တောသူဓလေ့။

အုန်းညိုညို ခနိတောက
တယောပွင့် အနီဝါ
ပြုံးကြည်မျက်နှာ။
ရေစီးခိုက်မှာ၊ ဗေဒါကအပြေး။
ဇလပ်ပြူ ရေမှာကူးတယ်
မူးရချည့်လေး။

ဝဲလှည့်မှာ ချာလယ်လယ်။
လမုင့်အပျိုဖျန်းက၊ နှုတ်ခမ်းနီကျာရဲနှင့်
ကဲ ပိုလှတယ်။
ချစ်စဘွယ်၊ ငယ်သူရဲ့အဆင်း။
ပန်းနှစ်ငုံ ရေယဉ်ကြောမှာ
မျှောတတ်လေခြင်း။

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

ဟိုရွှေက ဖြူနီပြာ။
မောင်ကြီးရယ် လယ်နမ်းမှာ
လှမ်းမျှော်ကြည့်ပါ။
ရနံ့ကြူဖြာ၊ လေညာကမေး။
ပုတီးညို လည်မှာမြန်းမယ်
ပန်းကြာတဲ့လေး။

မိုးဆွေငှက် မြည်သံသာ။
သည်ချောင်းပြင် ရေတချိုးမှာ
မိုးတောက်ပြာ။
ရေစီးနဲ့လာ၊ ဗေဒါက ရွှေပြေး။
သီချင်း သာသာညံ့လို့
ရွာအပြန် ရေလယ်လမ်းဆီက
မယ်နှင့်မောင် တူစံမြန်းကြတော့
လှမ်းမိတယ်လေး။

နုယဉ်

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

ပြည့်သက်သခင်

မြေကိုထွန်ယက်၊ နွားဖက်ကာလျှင်
မိုးစိုရွှေ့ရွှေ့၊ လယ်ထဲက ယာရှင်
စားဝတ်ဖို့ပင်၊ နေဝင်မှောင်ဆဲ
လှုပ်ရှားကာတည်၊ ရှမ်းရသည်
တောဆီမှာ လုပ်မြဲပေမို့လေး။

ကောက်သီးပြတ်လဲ၊ လယ်ထဲမခွာ
ယာကိုတမုျိုး၊ ချဲ့တိုးစိုက်ထွင်ရှာ
ပြောင်းပဲနှမ်းဝါ၊ မြေမှာမလုပ်
ဆွေး ဖရုံ၊ ဗူး ကင်းပုံ
ထွက်ကုန်သာ တရပ်ပေမို့လေး။

လယ်နှင့်မပြတ်၊ ယာစပ်မကျန်
ညကင်းစောင့်လဲ၊ သူ့ထံမှာပြန်
နေ့ရက်ဖန်ဖန်၊ တာဝန်မခွဲ
ဆောင်ရွက်ခါခါ၊ အားစိုက်ရှာ
ကျေးရွာကကွယ်ရေးပေမို့လေး။

နယ်စပ်ရန်လေး၊ ရှုပ်ထွေးလာလျှင်
တံစဉ်ပစ်ထား၊ စစ်သားပြစ်ကာပင်
သေနတ်လွယ်တင်၊ ဓတာခွင်တောင်ထု

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

တိုက်ပဲ့ထွေထွေ၊ နွဲ့သလေ
တို့ပြေ လျှိုမြို့ပေမို့လေး။

ရိက္ခာကျိုးပြု၊ လယ်မှုကူညီ
ဆန်ရေစပါး၊ ပေါများစေဘို့ရည်
မြတ်သောစစ်သည်၊ တလီစွန့်ထွက်
တိုင်းပြည်တာဝန်၊ နှစ်ဖက်သွန်
ကဲလွန်ကျေပွန် လျက်ကယ်နှင့်လေး။

ပြည့်သက်သခင်၊ အထူးပင် မြတ်ဘိထည်
သည့်ထက်အစဉ်၊ ဦးလျှင် ညွတ်မိသည်။

ကောက်ထွင်း

နွားညီနောင်

(လေးစာစစ်)

ခလောက်ကလေးရယ်တဲ့ ခိုးခိုးခေါင်။
ပျိုတို့မောင် ယာ မလုပ်တယ်
ဝါးခုတ်တဲ့တောင်။
နွားညီနောင်
စည်အောင်ပ ဖေကျောင်း။
မယ်နှင့်မောင် အတူနေရမှ
ဆူဝေအောင် ချူတွေ့ဆွဲလို့ရယ်
လှည်းယဉ်နဲ့မောင်း။

စရာစရာ

ကျွဲကျောင်းသံ

(ရခိုင် တေး)

မက္ကလာယေ ရိုင်ရိုင်
 ကြိမ်သားဒုတ်ကို နနှောင်းကိုင်၊ ကယိုင်ကပါး
 နှင်းမြိုင်မြိုင်ကော၊ တောင်ကျိုင်ကြားမှာ၊ ကျွဲကျောင်းလားရေ။
 အစ်ကိုမပါ ညီမပါ
 ကြိမ်သားဒုတ်ကို နနှောင်းကိုင်၊ ကယိုင်ကပါး
 နှင်းမြိုင်မြိုင်ကော၊ တောင်ကျိုင်ကြားမှာ၊ ကျွဲကျောင်းလားရေ။
 ဟူး ရေ ရေ ဟူး။

-
- ၁။ မက္ကလာ = ခမောက်
 - ၂။ ရိုင်ရိုင် = လှပ တင့်တယ်သည်။
 - ၃။ နနှောင်း = မြေမြေ
 - ၄။ ကယိုင်ကပါး = ကတိမ်းကပါး
 - ၅။ တောင်ကျိုင်ကြား = တောင်ချိုင့်ကြား
 - ၆။ ကျွဲကျောင်းလားရေ = ကျွဲကျောင်းသွားသည်။
 - ၇။ ဟူး...ရေ...ရေ...ဟူး = အော်ဟစ်သံ

ထွေတောင် ဒေတောင်၊ ချောင်မြောင်တလွှား
 ပိုးပစိုင်းသံ၊ ညံသသွား
 တောသံ လီသံ၊ မဆူညံ
 နှင်းသံဖြဖြောက်၊ ပဖောက်ဖောက်သို့ ကြားရရေ။
 ဂြောင်တောင်ကြောင်၊ နက်ပြောင်ခလောင်း
 တောဘယ်မှာ၊ သာငြိမ့်ညောင်းပျာ ကြားရရေ။
 ဟူး ရေ ရေ ဟူး။

-
- ၈။ ထွေတောင်ဒေတောင် = ထိုတောင် ဤတောင်
 - ၉။ ပိုးပစိုင်း = ပုစဉ်းရင်ကွဲကောင်
 - ၁၀။ ညံသသွား = ဆူညံနေသည်။
 - ၁၁။ လီသံ = လေတိုက်သံ
 - ၁၂။ ဖြဖြောက် = မြောက်မြောက်မြည်သောအသံ
 - ၁၃။ ပဖောက် = ပေါက်ပေါက်
 - ၁၄။ ဂြောင်တောင်ကြောင် = ခလောက်သံ
 - ၁၅။ ခလောင်း = ခလောက်
 - ၁၆။ တောဘယ် = တောင်ကမ်းပါးယံ
 - ၁၇။ ပျာ = ပြီးလျှင်

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

စာခြောက်ရုပ်

ရွှေရောင် မှည့်ဝင်း၊ စပါးခင်း၏
ကန်သင်းဘေးစပ်၊ မတ်တတ်ရပ်သည်
ရိုးပြတ်စည်းထုပ်၊ စာခြောက်ရုပ်။

နံနက်စောစော၊ နှုတ်သောသောတွင်
အကြောစိမ်းမျှ၊ ချမ်းတန်လှလည်း
တစတထွာ၊ ခြုံစရာလျှင်
ပုဂါမရှိ၊ ဘာမရှိ။

နေ့လယ်ခင်းချိန်၊ နေပူရှိန်တွင်
လိမ်ပိန်၍သာ၊ နေရပ်သည်
ရင်ဆာမပျော့၏၊ အာခြောက်ခြောက်။

နေ့ရေညပါ၊ ဆက်၍သာလျှင်
ငါ့မှာစောင့်ကြပ်၊ မလစ်လပ်စွ
မတ်တတ်နှင့်သာ၊ ညောင်းညာလာခဲ့
သာသာကွေးကွေး၊ ကန်သင်းဘေးတွင်
တရေးတမော မှေးလိုသည်။

စပါးခင်းသို့
ချင်းနှင်းဝင်ရောက်၊ စပါးကောက်၍

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

စားသောက်လိုအား၊ ငှက်ငယ်မျှားက
ငါ့အားမျက်စောင်း ထိုးကြသေး။

တခါတုန်းက
ဘုန်းကြီးကျောင်းသား၊ နွားကျောင်းသားတို့
လေးအားပြိုင်ခန်း၊ လက်တည့်ခမ်း၍
နှုတ်ခမ်းပဲကျိုး၊ ခေါင်းကအိုးသည်
သက်ဆိုးမရွှေ၊ ကဲ့ခဲ့လေ၏။

အို ဘဝတခို
မစိုမပြေ၊ ဂျိုပါလေလည်း
ရွှေရောင်မှည့်ဝင်း၊ စပါးခင်းမှ
တေးချင်းဟစ်အော်၊ တကြော်ကြော်နှင့်
ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်၊ တေးသံလွင်ကို
ငါလျှင်ကြားရ၊ ထိုခဏဝယ်
ဒုက္ခအားလုံး မေ့နိုင်၏။

ယင်းစာအုပ်

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

လယ်နားချိန်

နေ့လယ်ကာလ၊ နေပြင်းပြ၍
လယ်ကမြေကွက်၊ ပတ်ကြား အက်၏။

ရိုးပြတ်လမ်းနှင့်
လှည်းလမ်းကြောင်းငယ်၊ အသွယ်သွယ်လည်း
လယ်ကိုဖြတ်ကာ၊ ပေါ်ထင်လာ၏။

ရိုးပြတ်တိုလည်း
မိုးသို့မျှော်စိုက်၊ မြေသို့ငိုက်နှင့်
လယ်၌အနံ့၊ စစ်အင်ဖြန့်၏။

ခပ်လှမ်းလှမ်းဝယ်
စိမ့်စမ်းလိုလို၊ ရေပြင်လှိုနှင့်
တနီလယ်တွင်၊ တံလျှပ်ထင်၏။

လယ်သမားလည်း
လယ်နားချိန်ခါ၊ သည်းအခါဝယ်
နွားစာကိုငင်၊ ထွန်ကိုပြင်နှင့်
ပေါင်းပင်ကိုရှင်း၊ မြက်ကိုရှင်းနှင့်
ကန်သင်းကိုဖောက်၊ မြေကိုပေါက်နှင့်။

သူ့မယားနှင့်
သူသားသက်ဝေ၊ လယ်တောနေမှု
ရွံ့ရေအိုင်ထဲ၊ ငါးရှာဆဲ။

မင်းယုဝေ

သားချော့သံ

မိုးပေါ်မှာ တိမ်တလိပ်
ချောင်းထိပ်က ထလှိုပျံ
ကွင်းဘက်ကိုဆန်။
တိမ်ထဲကညံ၊ ဘာသံတဲ့လေး။
ငှက်မိုးဆွဲ သားကောင် ဖောက်တယ်
မိုးသောက်ယံ တေး။

တဲရွှေမှာ လှေကလေးနဲ့
နောက်ဖေးက ဘူးစင်ခံ
ဝါးကြွခတ်ရုံ။
တဲဆီကညံ၊ ဘာသံတဲ့လေး။
ကလေးမေ နို့ချိုကျေးတယ်
မွန်းတည့်သံတေး။

လူသံနဲ့ ငှက်သံ။
ကျူရီးရှင် ပီပီကလေးနဲ့
တေးပြိုင်မယ်ကြံ။
သားချော့ကြဟန်၊ ကြံပါနဲ့လေး။
လောင်းပြင်တော့ဟေး၊ လှေပြင်တော့ဟေး။
မင်းယောင်မှာ ကျူတံရိုး
ထိုးပြန်ခဲ့လေး။

ဇော်ကျော်

ကျပင်

ဟိုဘက်ရွာ ဓနိတန်းနဲ့
 တို့ကမ်းက အုန်းညိုနောင်
 ချောင်းရေကဖောင်။
 ရေလယ်ခေါင်၊ သောင်ပေါ်လို့ထွန်း။
 ရေပြင်မှာ ပက်လက်ကလေး
 မှေးရှာတဲ့ကျွန်း။

ကျွန်းသောင်ကို ဒီတိုးတော့
 ကျပင်ရိုး တတိုင်နှစ်တိုင်
 ယိမ်းခါလို့ယိုင်။
 နတ်ပူးတဲ့တိုင်၊ ယိုင်ပါပေ့လေး။
 အုန်းယူခဲ့ဟေး၊ ထန်းယူခဲ့ဟေး။
 ပုစဉ်းပျံ ဘယ်တိုင်ဖျားမှာ
 နားရမယ်လေး။

ဇော်ဂျီ

ဗေဒါပန်း

ချောင်းပြင်မှာ စိတန်းလို့
 ဗေဒါပန်း ရေကြင်ဆွေ
 မှောလို့သာနေ။
 ကမ်းကျွေမှာခွေ၊ ကမ်းပြေတော့စင်း။
 သည်ချောင်းရေ လေမခတ်တယ်
 စီးတတ်လေခြင်း။

ကျူရိုးရှင် ပီပီမုတ်လို့
 ဘုတ်မကို သူကပြိုင်
 ချောင်းစပ်မှာထိုင်။
 ဘုတ်မကတိုင်၊ ကျူကိုကအေး။
 ရေစီးနဲ့လာ
 ရေသာမှာ ပြန်လို့မြန်းတဲ့
 မဗေဒါ စုန်ဆန်ပန်းကို
 လွမ်းတယ်တဲ့လေး။

စုန်ပါတဲ့ ဆန်ပါ။
 ကျူရိုးရှင် ပီပီကလေးနဲ့
 တေးချိုလို့သာ။
 ဘယ်မြို့ကလာ၊ ဘယ်ရွာဆိပ်ကမ်း။
 အပွင့် အပြာရောင်နဲ့
 ဘယ်သောင်မှာ နေချိုအေးလျှင်
 မှေးအိပ်မယ်မှန်း။

ဇော်ဂျီ

www.burmeseclassic.com

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

ဒီတက်ချိန်

ဗျိုင်းညီနောင်၊ အတောင်ကဖြူဖွေး။
ကမ်းစပ်ကြိုကြည့်
ကွင်းပြင်ကို စားကျက်ပြောင်းကြပေါ့
ချောင်းအောက်ခွင် ပင်လယ်ဝမှာ၊ ဒီကြူပြီလေး။

ကနန်းမ ရွှံ့စိုစို၊ တကိုယ်လှုံ နီတွေး။
တွင်းဝ လတာပြင်က
ခရာပင် တွယ်ကာ တက်လေပေါ့
တောင်ဘက်ခွင် ပင်လယ်စွန်းမှာ၊ ဒီတွန်းပြီလေး။

ပုစဉ်းကောင်၊ အတောင်က ငွေ့မွေး။
ကမ်းစပ် ကျူတရုံက
သူမလုံ သူ့ခွန်ထွက်လေပေါ့၊ ဒီတက်ပြီလေး။

ဒီတက်ချိန်တန်၊ ဆန်လာပေါ့ ဗေဒါပန်း။
ကျူရိုးရှင် ကျူတံတီး၊ ဆီးကြိုလို့လှမ်း။

ဇော်ဂျီ

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

ဒီကျချိန်

ဗျိုင်းညီနောင်၊ အတောင်ကဖြူဖွေး။
ကမ်းစပ်မှာထိုင်
သူလည်တိုင် စေ့တစောင်းနဲ့
ရေတံငါ အစာချောင်းပြန်ပေါ့၊ ဒီ ညောင်းပြီလေး။

ကနန်းမ ရွှံ့စိုစို၊ တကိုယ်လှုံ နီတွေး။
လက်မ တထောင်ထောင်နဲ့
တွင်းဘောင်မှာ မင်းယောင် ခင်းပြန်ပေါ့၊ ဒီ ဆင်းပြီလေး။

ပုစဉ်းကောင်၊ အတောင်က ငွေ့မွေး။
ကျူရုံမှာ သူလှုံခပြန်ပေါ့၊ ဒီ ကျူပြီလေး။

ဒီ ကျချိန်တန်၊ စုန်ပြန်ပေါ့ ဗေဒါပန်း။
ကျူရိုးရှင် ကျူပင်ရွက်နဲ့၊ ခွန်းဆက်လို့လှမ်း။

ဇော်ဂျီ

ပိန်းကောမ

(ခွေးချိုး)

ဦးကော့လို့ ပဲ့ထောင်
ကုန်လှောင်လို့ လူစီး။
ထိုးဝါးကိုကိုင်
ကြိုးဆွဲသူ တယိုင်ယိုင်နဲ့
ရွက်တိုင်ကို လေမသိမ်းတယ်
ပိန်းကောမကြီး။

ဇော်ဂျီ

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

ပန်းပန်လျက်ပါ

ညှိပြာပြာ၊ လတာပြင်ခြေရင်း။
လှိုင်းတက်ရာ မေဒါတက်၊ လှိုင်းသက်ရာ ဆင်း။

ဆင်းရဲလဲ မသက်သာ။
အုန်းလက်ကြော ရေပေါလော၊ မျှောစုန်လှိုလာ။
အဆင်းနဲ့ အလာ၊ မေဒါမ အထွေး။
အုန်းလက်ကြော သူနံတေး၊ ဆောင်ခဲ့ရသေး။

ဆောင်ခဲ့လဲ မသက်သာ။
နေ့ဘက်တချီ ဒီတလုံးက၊ ဖုံးလိုက်ပြန်ပါ။
မြှုပ်လေပေါ့ ပေါ်မလာ၊ မမေဒါ အလှ။
တလံကွာ လှိုင်းအကြွ၊ ပေါ်လိုက်ပြန်ရ။

ပေါ်ပြန်လဲ မသက်သာ။
ချောင်းအဆွယ် မြောင်းငယ်ထဲက၊ ဘဲထွက်လှိုလာ။
ဘဲအုပ်မှာ တရာနှစ်ရာ၊ မေဒါကတပင်တံ။
အယက် အကန်ခဲလို့
မေဒါပျံ အံကိုခဲ၊ ပန်းပန်လျက်ဘဲ။

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

လောင်းညှိက လူး

(လေးဆစ်)

တက်ပြင်တဲ့ ရွက်ပြင်။
ရွှေပြုံးဆို ရွာအနောက်က
ချော့ခွင်းပေါက်ကို ဝင်။
မိုးသက်ကယ်လေဆင်
ပြန်ခင်မယ် ထင်ဘူး။
ပျိုတို့မောင် တကိုယ်ထူး
လောင်းညှိက လူး။

ရှေးရေ

လယ်ဆင်းချိန်

တိမ်ညိုညို မိုးသားဆိုင်းတော့
အံ့ပြ မှိုင်း မှောင်ရိပ်ဆင်
မိုးသက်လေ နှင်။
ထယ်သွားကို ပြင်
လယ်ခွင်ကိုဆင်း။
ထယ်ရေ ညက်ညက်ထိုးလို့
ကြိုးစားပါမင်း။

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

တို့ညီနောင်

အရွှေကို မျှော်မှန်းတော့
 မော်ရှမ်း တောင်ထွေထွေ
 လှိုင်းထလို့နေ။
 တောင်ခိုးရယ်ဝေ၊ တောင်ခြေက မြူတန်း။
 ဖွားစော မာယာဆင်လို့
 ပုဂံရှင် တောင်ခါးပန်းမှာ
 စည်းရု သင်္ကန်း။

အနောက်ကိုတဲ့ မျှော်ပြန်လျှင်။
 ပုပ္ပါးဆို တောင်မြင့်ချွန်း
 လှမ်းစေတီ သွင်။
 ကိုယ်တီးငယ်ထင်၊ လွင်ပြင်၌ မတ်မား။
 ယက္ခ မောင်မယ်ကြင်နဲ့
 စံကား လျော်ရွှေစင်နဲ့
 ခြေလျင်ကို တောင်ထွတ်ဖျားမှာ
 ပန်းလက်ဆောင်ပါး။

မော်ရှမ်းက အပြာရောင်။
 ပုပ္ပါးဆို တောင်မြင့်ကျိုင်း
 မှိုင်းညိုလို့မှောင်။
 တို့ညီနောင်၊ လယ်ခေါင်က နေနား။

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

နောင်လဲ မျှော်တော်ယောင်နဲ့
 ညီလဲ မျှော်တော်ယောင်နဲ့
 သည်နှစ်တောင် တောင်စပ်ကြားမှာ
 လွမ်းဘွယ်က များ။

ခေတ်ဂျီ

သင်္ခန်းစာ

ငါပြုံးပြသော်
 သူကတုံ့ပြန် ပြုံးလေသည်။

ငါကမဲ့သော်
 ငါကဲ့သို့လျှင်၊ မဲ့ဟန်ဆင်၍
 သူပင် တုံ့ပြန်တတ်လေသည်။

သစ်သားဘောင်ခတ်၊ ဤမှန်ချုပ်သည်
 စိတ်ခတ်မပါ၊ သညာမရှိ
 သတိမဖက်၊ အသက်ဝိညာဉ်
 ကင်းလွတ်စင်လျက်၊ တုံ့ပြန်ချက်သည်
 ငါ့တွက် သင်္ခန်းစာတကား။

ဝမ်းကြွယ်

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

ပွဲခင်းသာ

နှားညီနောင် ရွှေချိုကုံးနဲ့
 လူလုံးပြ ဟန်ရေးကြွယ်။
 ခြောက်စထောင် လှည်းယဉ်ကျော့နဲ့
 ပွဲဝင်တော့မယ်။
 မမလေး သေးသွယ်သွယ်
 လိုက်မယ်ဆို နဲ့သာသ
 ခန်းဆောင်ကကြာ။

ဆံမြိတ်နွယ် ခိုတောင်ချနဲ့
 လက်အပူ ပဒုမ္မာ။
 သရက်ထည် ပွင့်ဝါရိုက်နဲ့
 လိုက်ဖက်လှပါ။
 ပြုံးတော့မဲ့ နဲ့မူထု
 ပျူငါ့လို ကြည်ဝင်း။
 နှားညီနောင် ခြေကုန်သုတ်အောင်
 ရုပ်က ကျော့ရှင်း။

ခေါင်းပေါင်းစ တထောင်ထောင်။
 အရီးလူ လှည်းအိုပျက်က
 ပြုံးမျက်စ လှောင်။
 ဆောင်ပန်းအိမ် လကျောကျက
 ဇောင်းစနဲ့ ပျိုထို့မောင်

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

ပြုံးယောင်ယောင် တိတ်တခိုး။
 ကွမ်းနုဝါ သူငဲ့လို့
 ပန်းပုဝါ သူငဲ့လို့
 မလေးလုံ အရှက်ကြီးသူမို့
 ထီးကာလို့ မိုး။

ဘုံကထိန် ဂုဏ်သိန်ဟည်း
 စင်တော်ကြီး ရုပ်စံမြိုင်
 ပွဲအုပ် မနိုင်။
 သူကြီးက မိုင်
 ကျောင်းထိုင်က ညည်း။
 အုတ်ကျက်ကယ် ဆူညံနှင့်
 စင်ဆော်သံ မိုးယံအုပ်
 ပတ်တုပ်လို့တီး။

သပြေညို ပင်ပျိုအုပ်မှာ
 လှည်းဖြုတ်လို့ နေရာယူ
 ပွဲကြည့်တူတူ။
 ဆောင်းလောက ကလူ
 နှင်းမြူက အဝဲ။
 စောင်မြိတ်တို တထည်ထဲမို့
 မောင့်ရွှေကိုယ် နဲ့သာခဲနဲ့
 လှပုံမှာ တူစုံနဲ့ရတယ်
 မေ့တတ်နိုင်ဘဲ။

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

ရုပ်စုံပွဲ

(တေးထပ်)

နှစ်ပြည်ထောင် တည်ကြ
 အလယ်က ကျောင်းဆောင်
 အနောက်က ရွှေဂူချောင်
 ဝေပူတောင်အရွှေ။
 မင်းကြီးနှင့် ကိန္နရာ
 ဣန္ဒာပါထွက်တဲ့ ရသေ့။
 သုပဏ္ဏရာဇာ
 နာဂါကို အတွေ့
 ထောင်ဂူမွန် ရံကြွေ့လို့
 စံမေ့သည့် ကြာပျော်။
 ဇော်ဖေဂီ တပသီဝိဇ်ကယ်တို့
 တညီစိတ် မြန်းကြဟေမော်။
 လင်းကြက်ဖြင့် အတန်ဆော်ပြီ
 ဘယ်ဇာတ်တော် လေ့မှန်းသိ
 အခန်းခန်း အထွေထွေ
 များနိုင်မျှပေ။
 နိပါတ်ကနယ် ရုပ်လေသည်
 အရုပ်တွေ ပြည်ပုံးနှင့်လေး။

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

မြိုင်ထ

(လှမ်းချင်း)

တောင်တလျှောက်မှာလှ
 ပီတောက်ကယ်နှင့် ရင်းမာ
 ရှုတိုင်းရယ် သာသည်
 ဇလတ္တာ ရွှေအင်ကြင်းငယ်တို့
 လေညှင်းညှိ သုတ်ကာလှိုင်
 ကြိုင်ကြိုင်သင်းလိုက် လှတယ်လေး။
 စမ်းရေယဉ်ငယ်၊ သွင်သွင်လျှောက်ကျ
 တောဝန ပြောက မကုန်
 ခေါင်ရွှေဖိုးငယ်နှင့်၊ ငှက်မျိုးသာ စုံတော့
 ရဂုံကျော့ သည်မြိုင်ငူမှာ
 တက်တက်တူ ရွှေခါပြောက်တွေက
 ဖော်မစုံ ရဂုံအောက်မှာ
 အို ခင်ရုံ၊ ကိုင်း လျှောက်တယ်လေး။

ရွေးဇရာ

ကျေးလက်ပြည်သူ

တောသူတောင်သား၊ ဆင်းရဲသားသည်
ဖားကောက် ငါးခွတ်၊ သစ်ဝါးခွတ်၍
လယ်လုပ် ထန်းတက်၊ ရက်ကန်းရက်၏။

ကိုယ်၏ဝမ်းစာ၊ ကိုယ်သာရှာ၍
လာပါကြပါ။ မဖိတ်ပါလည်း
မသာအလှူ၊ ဝိုင်းဝန်းကူ၏။

ခေါင်းလောင်းမတီး၊ မောင်းမတီးလည်း
မီးရေးထင်းရေး၊ တွံ့မနှေးကြ။

အမိန့်စာနှင့်၊ ချောမဆင့်လည်း
လူနှင့်နားကျွဲ၊ ကျားရဲဆွဲသော်
ကျားရဲတော်လှန်၊ တုတ်စား လှံတည့်။

ညီညွတ်ချိန်ကျ၊ ညီညွတ်ကြသည့်
မြန်မာ့ကျေးလက်၊ ထိုအသက်ကို
ဆက်လက်ထိန်းသိမ်း သင့်ပါသည်။

မှာစကား

(အိုင်ချင်း)

နှမလေး မယ်တို့အိမ်ကို၊ သိလိုချင်မှု
နတ်ခရိုင်နှင့် ဈေးဆိုင်နှင့်ရှင်။
အိမ်ရွှေကလျင်၊ အုတ်ပလ္လင်နှင့် ညောင်ပင်နှင့်ရှင်။
အိမ်နောက်ကလျင်၊ စပါးလင်နှင့် နှင်းပင်နှင့်ရှင်။
အိမ်တောင်ကလျင်၊ မိဿလင်နှင့် ချင်းပင်နှင့်ရှင်။
မိဿလင်နှင့် ချင်းကို လိုလျှင်
ဝါဆိုငယ်မှ ဝါဦး၊ မြေနူးနူးကို
တူးလာလှည့်ရှင်။
မိဿလင်နှင့် ချင်းကို မလို
နှမလေး မယ်ကို လိုမှု
တပေါင်းငယ်မှ တန်ခူး၊ ရွှေပီဦးကို
ကူးလာလှည့်ရှင်။
အပျိုဖြူငယ်
မယ်သာသုံးသည့်၊ ဂုံချိုကုံးငဲ့နှယ်
ခိုင်လုံးတင့်လေး။

လုပ်အားတန်ဖိုး ချစ်မြတ်နိုး

သူ့သူငါ ဖြတ်ကူးတဲ့
ရွာဦးက တံတားအို
ညွတ်ယိုင်လို့ပြီ။
လူထိုထို ပြင်မလို့နဲ့ ရှောင်လွှဲ။
မပျက်ပါဘူးရယ်နဲ့
မခက်ပါဘူးရယ်နဲ့
ကူးဖြတ်ရာ သည်အတိုင်းသာ
ဆိုင်းကြသည်ဘ။
တံတားပေါ် ချော်ကာကျ
မောင်သာဝ သားလေးဟာ
ခြေကျိုးရရှာ။
လူတကာ၊ အပူရှာလို့ ဘယ်မမှု။
တံတားအို သည်အတိုင်းသာ
ရိုးပြိုင်းပြိုလု။
ဟိုနှေ့က ကိုဘအေး
နှားလှည်းလေး မောင်းလို့လာ
တံတားအိုထက်မှာ။
ရုတ်တရက် မခံသာ
ပြိုကာဖြင့် ကျပါရော။
နှားလှည်းပေါ် ထိုင်လာတဲ့
ဘုရားတကာ ဦးရွှေခ
သေရ ပါပကော။

တံတားအို ကျိုးကာပျက်
အသက်လဲ ဆုံးခဲ့သည်
နောင်တရပြီ။
လာကြဟေ့ ညီညီ
ပြင်မည်ပ တို့ရွာသား။
တံတားအိုမှို့ ပြင်ကာဆောက်တယ်
သွေးသောက်စိတ်ထား။

ယခင်ခါ အပျင်းကပ်လို့
စိတ်ဓာတ်က မှုမမှန်
လျစ်လျူရှုပြန်။
ယခုမှ အားတွေသန်
တို့မာန်ထ မပျော့ခွဲ။
တံတားသစ် ပေါ်လာထွက်ပြီမှို့
အားတက်စိတ်ထဲ။

ဘယ်အရာ ဘယ်အမှု
လျစ်လျူရှု မနေသာ
များအတွက်ပါ။
လုပ်အားရဲ့ ဂုဏ်အင်္ဂါ
ရင်မှာဖြင့် ချစ်မြတ်နိုး။
ငဲ့ကို ဖက်မိလို့
ရွှေဆက်ကာ အလုပ်ပွားယင်
များမည့်တန်ဖိုး။

မာလာအေး (အေးရိပ်သာ)

ပျူပျူငှါငှါ တို့မူရာ

ငါတို့မြည်သည့်
 အိုးစည်ဝိုင်းသံ၊ ဒိုးပတ်သံနှင့်။
 အလျှူ မသာ၊ မင်္ဂလာတွင်
 စာနာမည့်သူ ဟောမည့်သူနှင့်။
 တရပ်တရွာ၊ ဧည့်သောင်လာလျှင်
 ကွမ်းယာဆေးလိပ်၊ သင်ဖျာလိပ်နှင့်။
 ကုသိုလ်ဝေရာ၊ ကြေးစည်ထုလျှင်
 သာဒုကောင်းစွ၊ နှုတ်ကြည်မြဲနှင့်။
 ကုန်းခင်ဆင်းတက်၊ ခရီးထွက်လျှင်
 ထန်းလျက်ဖြူဆုပ်၊ ရေတမုတ်နှင့်။
 ခရီးတသောင်း၊ ကိုယ်လက်ညောင်းလျှင်
 ထနောင်းပင်ပျို၊ စရပ်အိုနှင့်။
 တောင်သူ လှည်းနွား၊ လုပ်ငန်းနားလျှင်
 ဘုရားပွဲဈေး၊ ဇာတ်ရုပ်သေးနှင့်။
 မောင်းထောင်း ဆန်ပြာ၊ ဗိုင်းငင်ကာလျှင်
 ချိုသာကြည်အေး၊ ပလွေတေးနှင့်။
 သူငယ်အိပ်ဆိတ်၊ ကြက်ဦးသိပ်လျှင်
 ညအိပ်ရာဝင်၊ ထုံးပုံပြင်နှင့်။

မောင်မယ်ခွန်းစ၊ ပြည်လိုကြလျှင်
 ရွှေလသာသာ၊ စကားထာနှင့်။
 သက်ရွယ်မိုးချုပ်၊ သွေးလေယုတ်လျှင်
 ခြေဆုပ်လက်နယ်၊ ဝတ်ကြီးငယ်နှင့်။
 တရပ်တကျေး၊ အိမ်နေဝေးလည်း
 ဤတေးပျူငှါ၊ ဤမူရာတို့
 စိတ်မှာလည်းဝင်၊ ရင်မှာလည်းစွဲ၊ သတိမြဲ၏။
 သူပြည်ဌာန၊ သာလေစဟု
 ရုပ်ပြဇာတ်ပုံ၊ မျက်မြင်ကြုံလည်း
 တို့ဂုဏ်ကိုစွဲ၊ သတိမြဲ၏။
 သူတို့ပြည်မှာ၊ တိုးတက်စွာဟု
 စာမှာ ဖတ်ကြား၊ နားမှာလည်းဝင်
 ရုပ်ရှင်လည်းရှု၊ ရင်သပ်ပြုလျက်
 သာဓုအေးအေး၊ ဆိုမိသေးလည်း
 တို့တေးတို့သွင်၊ တို့ဝန်းကျင်ကို
 ခင်မင်စိတ်စွဲ၊ သတိမြဲ၏။
 ငါ့စိတ် ငါ့နား၊ ငါ့သွေးသားကို
 လှည့်ဖြားယိမ်းယိုင်၊ မပြုနိုင်ပြီ
 ငါ့ပိုင်မြေမှာ၊ ငါ့ဆွေညာနှင့်
 သေရွာအတူ သွားမည်တည်း။

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

ထားဝယ်ဒိန်းသံအချို့

(၁)

စစ်ဘီးကိုလဲ မရပ်နု။
ရှစ်တီးကိုလဲ မကပ်နု။
စစ်ဘီးကိုရပ်ဟာ လဲတတ်တယ်။
ရှစ်တီးကိုကပ်ဟာ မွဲတတ်တယ်။

(၂)

ဒေါင်ဒေါင်မြည်သူကလဲ အိုး။
ကူကူမြည်သူကလဲ ချိုး။
သောင်းလွန်းတန်သူကလဲ ကြိုး။
ညဉ့်ခန်းတိုင် အီအော့မှာ
ရှော့သူကလဲ သူ့ခိုး ဆိုပါတယ်လေး။

(၃)

မမဆံထောင်း၊ အိုးပွတ်လောင်း
အိုးပွတ်လောင်းမှာ၊ ပန်းတွေပါ
များခါတချို့၊ နဲခါတချို့
ဝါသူခေါင်းမှာ ပန်စေ့ဘို့လေး။
အိုမယ်ဝေး ပေးလိုက်ပါလေး။

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

(၄)

ပန်လယ်မော်ဦး၊ ဆပ်ဆော့ပူးကို
ဖူးလောင်းမတန်၊ ဆိဆူတန်
မမ ပန်းတန် မှားမယ်လေး။
အိုမယ်ဝေး ပြင်လိုက်ပါတော့လေး။

စကားပြေ။ (၁) စစ်ဘီးကိုလည်း မရပ်နှင့်။ ချစ်တီးကိုလည်း မကပ်
နှင့်။ စစ်ဘီးကိုရပ်က လဲတတ်သည်။ ချစ်တီးကိုကပ်က မွဲတတ်သည်။

(၂) ဒေါင်ဒေါင်မြည်သည်ကလည်း အိုး။ ဂူကူမြည်
သည်ကလည်း ချိုး။ သုံးလွန်းတင်သည်ကလည်း ကြိုး။ ညချမ်းတိုင်
အိမ်အောက်မှာ လျှောက်သူကလည်း သူ့ခိုး ဆိုပါတယ်လေး။

(၃) မမဆံထုံး၊ အိုးပွတ်လုံး။ အိုးပွတ်လုံးမှာ၊ ပန်းတွေ
ပါ။ များခါတချို့၊ နည်းခါတချို့။ ရွာသူခေါင်းမှာ ပန်စေ့ဘို့လေး။
အို အမိရေ၊ ပေးလိုက်ပါလေး။

(၄) ပန်လယ်မော်ဦး၊ ဆပ်သွားပူးကို၊ ဖူးလုံး မတန်၊
ဆိတ်ဆူတင်၊ မမ ပန်းတင် မှားမည်လေး။ အို အမိရေ၊ ပြင်လိုက်ပါ
တော့လေး။

www.burmeseclassic.com

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

ခြင်းပွဲ

အနောက်နေသည်
စေတီတဆူ၊ ထုံးဖြူဖြူကို
ပူဇော်ကန်တော့၊ ခပ်ပျော့ပျော့။

ညောင်ပင်အိုသည်
လေကိုလက်ခံ၊ ရွက်ခတ်သံနှင့်
တေးထံတျာနေ့၊ ခပ်ပျော့ပျော့။

ဘုရားနယ်မြေ၊ ညောင်၏ခြေတွင်
လေတွင်ပျံဝဲ၊ ခြင်းတပွဲသည်
စိတ်စွဲအောင်တော့၊ ခပ်ကျော့ကျော့။

ထုံးနှင့်စေတီ၊ ညောင်တေးသီချ်
ခြေညိုခြင်းဝိုင်း၊ မြင်ရတိုင်းလျှင်
လှိုင်းသိုရင်ကြ၊ ရွှင်အားရသည်
မြန်မာ့ရိုးရာ ကစားပွဲ။

ကိုးစား (အင်းဝဂုဏ်ရည်)

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

ဘုန်းကြီးပွဲ

(ထားဝယ်တေး)

မရန်းပန် သျှင်ဖျား၊ နိဗ္ဗာန်သွား
သွမ်းထားအလောင်း၊ ရွှေငွေခေါင်း
စုပေါင်းသောင်းထောင့် ငါးရာကျော်
ထန်ပေါ်တလား ကီးပြင်ဇား
တောန်ထားရွှေဆယ် ဖြစ်ဘယ်ကား။
အိုမယ်ဝေ ကြီးကျယ်စပန်မား။

ကားပြေ။ မရန်းပင်ကျောင်းတိုက် ဆရာတော်ဘုရား ပျံတော်မူသည်။
အလောင်းတော်ကို ရွှေခေါင်း ငွေခေါင်းနှင့် သွင်းထားသည်။ အလှူ
ငွေသုံးထောင်ငါးရာကျော် စုပေါင်း၍ ရသည်။ တလားသည် ထင်ပေါ်
ကြီးမြင့်လှသည်တကား။ အတောင်ပေါင်း ရှစ်ဆယ် ဖြစ်ပေသည်။ အို
မယ်ဝေ၊ ကြီးကျယ်လှသောကား။

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

တို့အင်းလေး လေ့လာဘင်

အင်းလေးကန်ဆီ၊ လှိုင်းပြာရီ
ဝေစည်ပွင့်တော၊ ကြာညိုပေါ
လေ့လေ့ဟော လေ့လေ့ဟော။

တို့အင်းမှာလေ၊ ကျင်းမြဲပေ
ပြိုင်လှေသင်းဖြော၊ ပွဲခင်းသော
လေ့လေ့ဟော လေ့လေ့ဟော။

မိုးကမခေါင်၊ ရေကဖောင်
နေရောင်ဆမ်းသော၊ လှိုင်းဖွေးငေါ
လေ့လေ့ဟော လေ့လေ့ဟော။

လေးဆယ်မှရာ၊ လှော်သားပါ
လှေမှာရှည်မျော၊ မဲနက်ကျော
လေ့လေ့ဟော လေ့လေ့ဟော။

ခြေထောက်မှာတက်၊ လှော်ခတ်ချက်
ရေပွက်ပန်းကြော၊ ပြာလျောလျော
လေ့လေ့ဟော လေ့လေ့ဟော။

ပန်းဦးလှေကိုင်၊ တို့လှေနိုင်
တက်တိုင်မြောက်တော၊ ကြားသံနှော
လေ့လေ့ဟော လေ့လေ့ဟော။

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

နိုင်သူအများ၊ ပြန်အသွား
ရွာသားပျိုချော၊ ဆီးကြိုမော
လေ့လေ့ဟော လေ့လေ့ဟော။

မောင်လူခဲ (အင်းလေး)

ရွှေဆက်၍သာ

ခရီးလမ်းလျှင်
ကြမ်းတမ်းနက်ရှိုင်း နေသော်လဲ။

ခရီးလမ်းလျှင်
ပြောင့်တန်းမညီညာ သော်လဲ။

ခရီးလမ်းလျှင်
ရာပြမ်းဆူးခက် ထူသော်လဲ။

ခရီးလမ်းလျှင်
မျှော်မှန်းမမြင် ရသော်လဲ။

အားမပျက်နှင့်
ရွှေဆက်၍သာ၊ လမ်းခွဲပျံလျှင်
ကြယ်ပြာကုန်မြူး၊ ဝါဝါဖူးနှင့်
လေရူးသန်သန်၊ သင်းပျံထူကို
တွေ့ကြုံခံစား ရလိမ့်တကား။

www.burmeseclassic.com

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

မိခင်နှင့်ရင်သွေး

ကြက်ဦးသံနှင့်၊ ပန်းနှယ်ပွင့်သား
မိခင်သက်လျာ၊ နိုးသံသာသည်
ကမ္ဘာလောက အေးမြမြ။

အိပ်တန်းလှံသော်
ပန်းငုံနှယ်ဖူး၊ မေ့သက်ဗူးကား
သိကျူးသံဆိတ် လရောင်ရိပ်။

ကျောက်၍ကန်၍၊ ဦးပြင်ဝှေ့လျက်
မွေးမေ့သည်ချား၊ နိုးပြန်ပါသော်
လိုရာစမ်းသပ်၊ ပါးနှင့်အပ်၍
ပွင့်ချုပ်ဖြူဖွေး၊ ပန်းနှယ်ကွေးသည်
ပိုက်ထွေးရင်ကြား မိခင်ထား။

မင်းသုဝဏ်

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

ပုခက်လွှဲချင်း

နေမင်းဖန်ဝါ၊ ယုန်းတော့ရှာ
အိပ်ပါလူလေး၊ မေ့ရင်သွေး
ရည်းလေလေ့ ရည်းလေလေး။

ငှက်မငှက်ဖို၊ သိုက်မြိုခို
သိချိုမကြွေး၊ အိပ်ပြီလေး
ရည်းလေလေ့ ရည်းလေလေး။

ရနံ့မထို၊ ပန်းဝတ်မွန်
ပန်းငုံမှာကွေး၊ အိပ်ပြီလေး
ရည်းလေလေ့ ရည်းလေလေး။

လမင်းသော်တာ၊ ရောင်ခြည်ဖြာ
အိပ်ပါလူလေး၊ မေ့ရင်သွေး
ရည်းလေလေ့ ရည်းလေလေး။

မင်းသုဝဏ်

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

တို့တိုင်းပြည်

ထလော့မြန်မာ၊ အိုမြန်မာတို့
 တို့ရွာတို့မြေ၊ တို့ရွာမြေဝယ်
 စေတီ စပါး၊ များလည်းများ၏
 များပါလေလဲ၊ တမဲ့မဲ့နှင့်
 ဆင်းရဲကာသာ၊ ကာလကြာလျှင်
 ယာစကမာ၊ တညှိုးညှိုးနှင့်
 ပုထိုးမြင့်မောင်း၊ ကျောင်းကြိုကျောင်းကြား
 လှည့်လည်သွားလျက်
 မစားလေရ၊ ဝမ်းမာ၍
 ဆွမ်းမျှမတင်နိုင် ရှိမည်တည်း။

ထလော့မြန်မာ၊ အိုမြန်မာတို့
 တို့ရွာတို့မြေ၊ တို့ရွာမြေဝယ်
 ရေချိုသောက်ရန်၊ မြစ်ချောင်းကန်နှင့်
 သီးနှံချိုပျား၊ များလည်းများ၏
 များပါလေလဲ၊ တမဲ့မဲ့နှင့်
 ဆင်းရဲကာသာ၊ ကာလကြာလျှင်
 မြင်သာမြင်ရ၊ မစားရ၍
 တောကပြိတ္တာ ဖြစ်မည်တည်း။

ထလော့မြန်မာ၊ မြန်မာထလော့
 အားမပျော့နှင့်၊ မလျော့လို့လ

သူကစ၍၊ ငါကအားလုံး
 လက်ခိုးများမြောင်၊ ဥာဏ်များမြောင်နှင့်
 စွမ်းဆောင်ကြလေ၊ ဆောင်ကြလေလော့
 ဤမြေဤရွာ၊ ဘယ်သူ့ရွာလဲ
 ဤယာစပါး၊ ဘယ်သူ့စပါးလဲ
 ထားလော့ဘာဝန်၊ ပွန်လော့လုပ်ငန်း
 ဥာဏ်ရွှေပန်း၍
 တဝမ်းတစိတ် ညီစေသတည်း။

ဇော်ဂျီ

တာဝန်

သူတို့သင်္ဘော
 မငေးမောလင့်
 ငယ်သော တို့လှေ
 ကြီးဖြတ်ဖြေ၍
 ကမ်းခြေဦးတည်
 လှော်ဘက်ချီလျက်
 ညီညီလှော်ခတ်ကြပါစို့။

ဦးသျှောင်

လက်နက်

လင်းအာရက်၏
မိုင်းမှုန်ဝိုးဝါး၊ မြူထူကြားမှ
ရွှေသားရောင်ဝင်း၊ ရှင်နေမင်းသည်
လွတ်ကင်း ထွက်မြောက်တော့မည်တကား။

အရှေ့ဆီဝယ်
ရောင်နီရွှေရုံ၊ ဝါလဲ့လဲ့တည့်
နှင်းတွဲမြို့ဝဲ၊ တောအုပ်ထဲမှ
မဲမဲကုပ်ကုပ်၊ တလှုပ်လှုပ်သည်
ချုပ်ပုတ်ပင်လော လူပင်လော။

လှစ်ကနဲလျှင်
ရွာထဲဝင်လမ်း၊ စည်းရိုးတန်းမှ
ဖြတ်သန်းဝင်ရောက်၊ သစ်ရိပ်အောက်သို့။

သူရွှေမှာသော်
ယိမ်းကာယိုင်လျက်၊ တဲအိုပျက်သည်
မဲလျက်မှောင်တူင်း တိတ်ဆိတ်ခြင်း။

အမေ အမေ၊ အမေ့သားလေ
အိပ်နေသလား၊ ဘေးတံခါးကို
သားဝင်ဘို့ရာ၊ လာဖွင့်ပါဦး တဲ့။

တံခါးရွက်ကို
လက်နှင့်သာပုတ်၊ နှိုးကာလှုပ်သော်
ငုတ်တုတ်ထထိုင်၊ ယိမ်းတယိုင်နှင့်
တပိုင်ရှင်မ၊ သူလျှင်ထခဲ့။

သားသားလူလေး၊ သည်အမေနှင့်
အိမ်ဘေးတံခါး၊ ပွင့်၍သွားသော်
ဆံကျားသွားကြေ၊ တုန်လိပ်ရေနှင့်
အမေတယောက်၊ တဲအိမ်ပေါက်ဝယ်
ငေါက်တောက်မားမား ထင်သတည်း။

အမေအမေ၊ အိုအမေက
မွေးမေရင်ခွင်၊ သူပြေးဝင်ပြီး
မိခင်မေတ္တာ၊ မေ့မေတ္တာကြောင့်
သားမှာ စစ်ပွဲ အောင်ခဲ့ပြီ တဲ့။

တုန်ရီလှုပ်ရှား၊ ကွဲမပြားဘဲ
ခရားနှုတ်လွတ်၊ တတုတ်တုတ်သည်
နှူးညွတ်စိတ်နှင့် ဆိုသတည်း။

အောင်ခဲ့ပြီနော်
ဝေ့လည်ရစ်ဝဲ၊ မျက်ရည်တုံ့နှင့်
လှိုက်လဲ့မေအို၊ တုံ့ပြန်ဆိုပြီး
သားကိုပြုံးလှည့်၊ တန်ကြာကြည့်တည်း။

မွေးမေမှာမူ

လူကလေးမောင်၊ ရဲစိတ်ဆေ့သင်၍
မရှောင်စစ်ပဲ့၊ ဝင်ကာနှံ့လည်း
ဆင်းရဲချိုတဲ့၊ လက်နက်မဲ့နေ
သည်အခြေမို့
ပူဝေသောက၊ ကြွမိသည် တဲ့။

ပီတိရွမ်းအိုင်၊ မျက်ရည်ဖြိုင်နှင့်
ဗျာလှိုင်စကား၊ သားလျှင်ကြားသော်
မေ့သားပေးထောက်၊ တဲ့မိလျှောက်၍
ထိန်တောက်မျက်ဝန်း၊ ပြုံးလဲ့ရွန်းနှင့်
တခွန်းစကား၊ သူပြန်ကြား၏။

စိုးရန်ကောမေ

ချိုသောတဲ့သော၊ စိတ်မမောဘူး
သဘောရည်ဘူ၊ စိတ်ညီဘူနှင့်
ကြည့်ဖြူစည်းရုံး၊ ညှက်သည့်ထုံးကြောင့်
မရှုံးအောင်မြင်၊ ပဲ့ကြီးယင်ပြီ
စွမ်းအင်ထက်မြက်၊ သည်လက်နက်တဲ့။

ဪ-လင်းအာရက်၏

မိုင်းမှုန်ဝိုးဝါး၊ မြူထုကြားမှ
ရွှေသားရောင်ဝင်း၊ ရှင်နေမင်းသည်
လွတ်ကင်းထွက်မြောက်တော့မည်ဘကား။

ငွေတာရီ

သင် နှင့် တန်ဖိုး

မိုးကျ၍ ထိုးဆွဲကုန်လော့
မုန်းချ၍ ပျိုးစကုန်လော့
ထိုးကြ၍ ကြိုးကြကုန်လော့။

မြေဆီမြေကွက် သင့်ဖွားဘက်တည့်
မိုးရေမိုးစက် ကစားဘက်တည့်
နှွားညိုနှွားနက် သင့်ရဲဘက်တည့်။

သင့်လက်နက်ပြင်၊ ဆွဲကိုင်ငင်၍
လုပ်ခွင်ဆင်းကြ၊ ထွန်ယက်ကြလော့
မြေမှ ပဒေသာ သီးလိမ့်မည်။

သို့သော် သင်ကား၊ သင့်လုပ်အား၏
တရားသဖြင့်၊ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို
အသင့်ကာကွယ်ရလိမ့်မည်။

တင်မိုး

www.burmeseclassic.com

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

မတူသူနှစ်ဦး

ဈေးလမ်းမပေါ်၊ တကြော်ကြော်နှင့်
အော်ကာဟစ်ကာ၊ သူတောင်းပါသည်
သပြာငွေစ ရရန်တည်း။

သူ့အသွင်သည်၊ အားအင်ပြည့်ဆဲ
ကြံ့ခိုင်ဆဲတည်း။

ခြေစွမ်းလက်သန်၊ ကိုယ့်အားအန်နှင့်
ကြံ့ရွယ်ကြိုးကုတ်၊ အားထုတ်သပြာ
ကိုယ့်ဝမ်းစာကို၊ ဘာတွက်မဖွေရှာသနည်း။

တယောက်လူမှု၊ နေပူကျဲကျဲ
ဇွဲစိတ်သန်သန်၊ ထန်ထန်ပြင်းပြင်း
လုပ်အားရင်း၍၊ ထမင်းတလုတ်
ကြိုးကုတ်ရှာဖွေ၊ စားရှာချေ၏။

ထုတ်လှစ်ဖွေကာ၊ အဖြေရှာသော်
ကမ္ဘာပေါ်တွင်၊ ကိုယ့်အင်ကိုယ့်အား
မကိုးစားပဲ၊ တပါးသူကို
မှီခိုချဉ်းကပ်၊ ခေါင်းပုံဖြတ်လျှင်
ပြည်ရပ်နိုင်ငံ ဆူးငြောင့်တည်း။

မြင့်မိုးမြတ်

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

ညီညွှာဖျူဖျူ လျော်ခတ်ကြလော့

ရေလှိုင်းတန်ပိုး၊ ဂရက်ဆိုးတွင်
တက်ကျိုးသော်လည်း တို့မကြောက်

ရေလှိုင်းထန်ဆဲ၊ ဂရက်ဝဲတွင်
လှေကဲ့သော်လည်း တို့မကြောက်။

တက်ခေါ်ကိုယ်စား၊ တို့လက်ထား၍
မားမားလျော်ကာ ရှေ့ဆက်မည်။

လှေကဲ့မုလျှင်၊ ရေတွေဝင်က
တွင်တွင်ပက်ကာ ရှေ့ဆက်မည်။

တက်ကျိုးလှေကဲ့၊ ဂရက်ဝဲတွင်
ရဲရဲလျော်ခတ်၊ မခိုကပ်ရ
ဖျူဖျူညီညွှာ၊ လျော်ခတ်ပါလျှင်
ရှေ့တွင်ဆိပ်ကမ်း ရောက်မည်တည်း။

အညွှာမြေ-မောင်သူဇော်

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

ပုရွက်လမ်းကြောင်းလေး

ကောက်ကြောင်းကွေ့လိမ်၊ နေပူရှိန်ဝယ်
မိန့်မိန့်ရေးရေး လမ်းကလေး။

ပုရွက်နီတို့၊ ကိုယ်စီကိုယ်င
ကိုယ်လမ်းမာယ်၊ ကျရာဝန်ထမ်း
တွင်းနှုတ်ခမ်းထိ
ခြေလှမ်းညီညီ သွားနေသည်။

ပိုးပုရွက်သည်
ကျောက်ထက်ဆန်စေ့၊ ထမ်းယူပွလျက်
ချောမွေ့ကောက်လိမ်၊ လမ်းခိုန့်မိန့်မှာ
တွင်းအိမ်အထိ သယ်နေ၏။

တွင်းနှုတ်ခမ်းနား၊ စပုံထားသော
စပါးကောက်ဆန်၊ ရိက္ခာမုန့်ကို
တွင်းစွန့်အပါး၊ ပုရွက်များက
လုပ်အားညီညာ၊ ထက်သန်စွာနှင့်
သယ်ကာတွင်းဆီ ဝင်ကြပြီ။

ပုရွက်လမ်းကြောင်း၊ ကွေ့လိမ်စောင်းဝယ်
တုတ်ချောင်းကန်လှုံ၊ ရွှေမှတန်းလည်း

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

မတန်မနား၊ ကျော်တက်လွှားသည်
သွားလိုခရီး ဆုံးအောင်တည်း။

မိမိသိုက်မြို့၊ ကိုယ်ပိုင်အုံမှာ
ဖူလုံပေါများ၊ ကိုယ်စီးပွားတွက်
မနားမခို၊ လမ်းကြောင်းဘိုဝယ်
လျှိုလျှိုတူတင်၊ အားမာန်ဝင်သည်
ပုံတင်စနိုင်းဖွယ်တကား။

ဝင်းနွဲ့

ပညာကြိုးစားမယ်

အေးအေးကလေး လှုပ်ပါလို့
ကုပ်ကုပ်ကလေး ကြိုးစားကွယ်။

ထူးချွန်စွာ ပညာလမ်းမှာ
ကျွမ်းကျင်ရမယ်။

စာတွေနဲ့ လက်တွေ့ရယ်
စွမ်းဘို့ကွယ် အရေး။

လူရည်ချွန် ဖြစ်ဘို့မှန်း
ကြိုးပမ်းမယ်လေး။

သိန်းသန်းထွန်း

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

အလှဆင်သူ

ငှက်ငယ်ပျိုသည်
မိုးညိုတခွင်၊ ချိုတေးဆင်လျက်။

သစ်ပင်ပျိုသည်
စိမ်းစိုလန်းရွှင်၊ ပွင့်ပန်းဆင်လျက်။

လှလင်ပျိုသည်
အားကိုရင်းတည်၊ ဒွီတိုင်းပြည်တွက်
တူညီလုပ်အား၊ ဆက်သထားလျက်။

မြေသားကမ္ဘာ၊ လှပြည်ရွာတွင်
ညီညာစိတ်သန်၊ ကိုယ်အားမာန်နှင့်
ကိုယ်ဝန်ကိုယ်ထမ်း၊ ကိုယ်အစွမ်းနှင့်
လန်းဆန်းစေရန်၊ အလှပန်သည်
အမှန်သာယာ နိုင်စေဖို့။

တင်မြှမ်းစိုး

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

မြည်သူ

မြေမှာပွင့်လန်း
မြေ၏ပန်းလည်း
မနမ်းလိုဘူး ဆိုလေသူ။

မိုးမှာပွင့်လန်း
မိုး၏ပန်းလည်း
မနမ်းလိုဘူး ဆိုလေသူ။

ရင်မှာပွင့်လန်း
အသပန်းလည်း
မနမ်းလိုဘူး ဆိုလေသူ။

ကမ္ဘာတဝှမ်း၊ ကြိုင်လှိုင်လန်းမည့်
ငြိမ်းချမ်းပန်းကို၊ သူနမ်းလို၍
စောင့်ကြိုနေခဲ့သူတကား။

မောင်မြင့်မြတ်

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

ဟိုဘက်ခြံက အိမ်ကလေး

ကျွန်တော့ခြံဘေး၊ မနီးဝေးတွင်
ဆေးရေးမှိန်မှိန်၊ စံရိပ်ငြိမ်ဟု
အိမ်လေးတလုံး ရှိပါသည်။

အိမ်ရှင်ယောက်ျား၊ သားသားနားတည့်
ဝတ်စားဟန်သွင်၊ သူ့ကိုမြင်သော်
ရုပ်ရှင်မင်းသား ထင်လိုက်သည်။

သို့ရာတွင်မူ
ညူနေသည့်အိမ်၊ စံရိပ်ငြိမ်ကား
နွယ်လိမ်စည်းရိုး၊ မြက်ဖုန်းဆိုးဖြင့်
အမိုးအကာ၊ မလုံပါ၍
အိမ်မှာအိမ်နှင့် မတူချေ။

မကြာမြင့်ခင်၊ ထိုအိမ်ရှင်လည်း
ထွက်ဝင်မရှိ၊ မမြင်မိတော့။

ထို့နောက်သော်ကား
တောယောက်ျားသည်
ဆောင်ခါးတလက်၊ စားအိုးခွက်နှင့်
အိမ်ထက်ရောက်လာပါလေ၏။

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

နေ့စဉ်နေ့စဉ်၊ ထိုအိမ်ရှင်လည်း
အခြင်ခေါင်ကျိုး၊ ထုပ်ပိုးထိုးနှင့်
အမိုးအကာ၊ မလုံရာကို
ဖာကာထေးကာ၊ ပြုပြင်ပါသော်
အိမ်မှာ အိမ်ကောင်း ဖြစ်လာ၏။

မကြာမြင့်ချေ၊ အိမ်ခြံမြေဝယ်
ပဲရှေ့ပဲပြား၊ သီးထွားထွားနှင့်
ဖားလျားစိမ်းစို၊ ငှက်ပျော့ညှို့နှင့်
ချိုရည်ရွမ်းရွမ်း၊ ဗူးခရမ်းနှင့်
ရိပ်ချမ်းအေးအေး၊ ရနံ့မွှေးလျက်
အသွေးတက်ကာ၊ ရွန်းရွန်းသာသည်
အိမ်မှာ စံရိပ်ငြိမ်ပါတည်း။

မောင်လူခင် (မန်းတက္ကသိုလ်)

မြင်းချိတ်လက်ာ

မြေတလင်း လကျောမျှော်လိုက်တော့
နေမင်းကလဲ ထွက်ကာပေါ်ပေါ်
အထက်မှာနေ၍ တောင်ခပန်းမြင်ရ
စောင်ချမ်းပင် အတွင်းရိပ်
မြင်းချိတ်ယင်း နားဦးမယ်။

www.burmeseclassic.com

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

ယခုခါ

ယခုခါတွင်၊ လုပ်ငန်းတွင်မ
 လိုအင်ဆန္ဒ၊ ပြည့်စုံကြလိမ့်
 ရှေးကမြန်မာ၊ ရာဇာတို့ဘုန်း
 လက်ထက်တုန်းက၊ ကျိုးကား၍သို့
 မြို့ရိုးညိုနှင့်၊ မြို့ကားရွန်းဝေ
 တို့တတွေမှာ၊ ရေချမ်းအိုးကြီး
 ရွှေထီးဝါဝါ၊ မှီပေါက်လာဟု
 ခုခါဖန်များ၊ နှုတ်စကားဖြင့်
 ကြားချည်းနေသော်
 ကြားမော်ယင်းသာ၊ ခါးပလာနှင့်
 စားစရာပင် မဲ့မည်တည်း။

ဇော်ဂျီ

မယ်တို့တာ

မောင်ရင်ကြီးနှင့် မောင်ရင်ငယ်။
 ပြည်ကြီးဝန် အားသွန်ကြီး
 ပိုးပါပေါ့ကွယ်။
 အမကြီးတဲ့ ငွေစယ်
 ညီမငယ်တဲ့ ရွှေစံကား။
 မယ်တို့တာ မဟာရအောင်
 ကြိုးကြစို့လား။

မင်းသုဝဏ်

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

အမိမမာပြည်သို့

သောက်ရောင်ခြည် လင်းချိန်မှီ
 ကြက်မင်းက တွန့်သံသာ။

သပြေညို ပင်ပျိုဦးမှာ
 ဖူးညွန့်ဝေဖြာ။

မကြုံတောင်းပါဘု
 ဗုံမောင်းနှင့် စည်သံငြာ
 ပြည်မြန်မာ တလွှား။

လွတ်ရှင်းခဲ့ပြီ
 ညွတ်တွင်း ဘာမထိတဲ့
 စာမရီ ဇာနည်မျိုးကဲ့သို့
 ဗမာပြည် တာရှည်စိုးလို့ရယ်
 တိုးမြင့်စေသား။

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

ကောင်းစွာဝတ်စားမယ်

သန့်သန့်ကလေး ဆင်သလို
လှလှကလေး နေကြမယ်။

ယဉ်ကျေးရာ ထည်အဝတ်ကိုမူ
တို့ ဝတ်စို့ကွယ်။

မိဘ မောင်ဘွားနဲ့
လူအများ ဗိုလ်ပုံလယ်
မဖွယ်ရာ မယဉ်ကျေး။

သည်အသွင် သည်ပုံပန်းကို
လမ်းဖြတ်စို့လေး။

~~ဝန်သွားလက်~~ တွန်း

ဝန်သွားလက်

တိုင်းသိတဲ့ မဟာဝန် အကျော်ပါနော်
စာချွန်တော် ထမ်းကာထွက်ပါပေါ့
နန်း ဘမရာ ကနက် သီဟာပုံက
ညီလာခံ အစုကဲ့ခိုက်မို့
မြဲတိုက်တော် လေသာပြတင်းက
ကေရာမင်း အတုမရှိပါတဲ့
သမုတိ အာဏာရှိနှင့်
ယမထာကြိမ် ဝင့်။

ရှေးရေး

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

လုပ်သားအောင်သဘင်

အလုပ်ရုံ စက်ရုံများ
ထွက်ကုန်အား ပိုမိုရန်
ဇွဲလုံ့လသန့်။
လုပ်သားတို့ အားမာန်
ဖြိုးလျှံဘိတကား။
လူ့အကျိုး
သယ်ပိုးကာ စေနာမှုန်နဲ့
ပြည့်ဝန်ကို ဖြည့်သန်ကြီးလို့ငယ်
တိုးမြှင့်စိတ်ထား။

လုပ်သားတို့ အောင်သဘင်။
မိုးယံကို ဒိုးသံပေါက်
ဖြိုးမောက်လို့လှောင်။
မောင်တို့လဲပါဝင်၊ ပျော်ရွှင်ကြမစဲ။
မယ်တို့လဲပါဝင်၊ ပျော်ရွှင်ကြမစဲ။
ကမ္ဘာမှာ တဂုဏ်တင့်တယ်
ကြားဝင့်သည့်ပုံ။

ကြောင်းစိုးလွင်

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

ထင်းလှည်းကလေးနှင့် လူနှစ်ယောက်

တထိန်ထိန်လျှင်
နေ့ရှိန်ကဲလှောက်၊ ချစ်ချစ်တောက်၍
ကျောက်ခင်းလမ်းတာ၊ ကတ္တရာလည်း
ပမာမီးကျိုး ပူလောင်ညီး။

သည်လမ်းဆီဝယ်
ထင်းသည်ယောက်ျား၊ လူညိုထွားနှင့်
မယားပိန်ညက်၊ ဆင်းရဲဘက်တို့
လက်တန်းလှည်းရှင်၊ တွန်းဆွဲငင်၍
ထင်းဟင်ရောင်းကာ၊ ဝမ်းခရူးရှာသည်
ချေးဖြာစီး၍ မောပန်း၍။

ခဏကြာ၍
လမ်းတာ တဝက်၊ ခရီးထက်၌
ကုန်းတက်မြေမြင့်၊ ရင်ဆိုင်လင်သော်
အားနှင့်တွန်းဆွဲ၊ ဤထင်းလဲကို
အံခဲမာန်ကြိုး၊ မောမယ်ကြိုးလဲည်း
ကြိုး၍မနိုင်၊ ခြေမခိုင့်ပြီ
ယိမ်းယိုင်ရွှေထိုး နောက်ပြန်ထိုး။

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

ချီပါ လာပါ၊ အိုသဟာဘို့
လမ်းမှာပန်းလှ၊ သူ့ဘဝကို
ရွှင်ပျံသာကြည်၊ အားသစ်စည်အောင်
ကူညီခိုင်းစို့ တွန်းဆောင်ပို့။

မင်းယုဝေ

ဆေးလိပ်လက်ဆောင်

(လေးဆစ်)

မဝယ်ဘူး မယ်ခူးတဲ့ ဖက်စို့။
မီးမကူ၊ နေပူမှာ မကင်အားသော်ကြောင့်
ထားရတယ် အိပ်ရာအောက်မှာ
မင်း သောက်ဖို့ကို။
ညာအနား ရွှေသွားနှင့် ကိုက်လို့တို့
မချီတောင့် လိပ်ဆေး။
ပိုး မကူ
စောင်မြိတ် အသာယူလို့
ဝါခြည်ဖြူ တပင်ရစ်ကယ်နှင့်
ငယ်ချစ်မောင် ရှေ့ဝသွားကို
ပါးလိုက်ကဲ့လေး။

ဈေးဇေး

အလယ်တန်း ကဗျာလင်္ကာရွေးစဉ်

ငခုံးမသမိုင်း

(ထားဝယ်တေး)

(၁)

ဝေသဝဏ္ဏ၊ နှောန်မယ်ရ
သာစွာတင့်တယ်၊ ကန်အလယ်
ကြီးကျယ်လှပ၊ ငခေါင်းမ
ကိုယ်ထယ်ကကီး၊ တကောန်တည်း
ခိုမှီးနေရှာရတယ်ကား။

(၂)

ရေကန်မှာမွှော့၊ တမိုင်လော့
ခရီးထော့မကွာ၊ တော်သင့်စွာ
နေရာတင့်ဆောင်း၊ တောန်မှီအောင်း

- ၁။ နှောန်မယ် = နာမည်
- ၂။ ငခေါင်းမ = ငခုံးမ
- ၃။ ကီး = ကြီးသည်။
- ၄။ တကောန်တည်း = တကောင်တည်း
- ၅။ မွှော့ = မြောက်အရပ်
- ၆။ တမိုင်လော့ = တမိုင်လောက်
- ၇။ ခရီးထော့ = ခရီးထောက်

အလယ်တန်း ကဗျာလင်္ကာရွေးစဉ်

ကျင့်ကောန်းရသေ၊ ဖောင်းဟော့နာမာ၊ ဂေါဝိန္ဒာ
သေချာထင်ရှား၊ ရှိတယ်ကား။

(၃)

ရသေ့ဂေါဝိ၊ နေ့တိုင်းခို
ခါမှီဆွမ်းရုပ်၊ ခံလတ်ပြီးခါ
ရေကန်သာ၊ သန့်စွာသောင်းသပ်
ကန်စပ်ကမ်းပါး၊ ဆွမ်းကိုစား
ကျန်ငြားအကွမ်း၊ ရေကန်သွမ်း
ငါးသန်းများစွာ၊ သတ္တဝါ
သေချာကျွေးမွေး ပြုတယ်ကား။

(၄)

ဆွမ်းကျန်စားယင်း၊ ကြောင်ယင်းအတို
လှသိညစ်ကြေး၊ စားမိလွေးကာ ငခေါင်းမ
ဂဗ္ဘသန္ဓေ၊ စွဲကပ်ပေ၊ ရော့လေခိက္က

- ၈။ တောန်မှီအောင်း = တောင်ကိုမှီအောင်းသည်။
- ၉။ ဖောင်းဟော့ = ဘုန်းရှိသည်။
- ၁၀။ ဂေါဝိ = ဂေါဝိန်
- ၁၁။ နေ့တိုင်းခို = နေ့တိုင်းအချိန်
- ၁၂။ သောင်းသပ် = သုံးသပ်သည်။
- ၁၃။ အကွမ်း = အကြွင်းအကျန်
- ၁၄။ ရေကန်သွမ်း = ရေကန်ထဲ စွန့်သည်။
- ၁၅။ ကြောင်ယင်းအတို = ကြုံတော့သည်။

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

သားလှအတွာ၊ နွေဖြာကျားမ၊ မိုးဖွားရ
ခေါင်းမရင်ကွဲ၊ ခန္ဓာစစ်
သေပွဲဝမ်းရရှာတယ်ကား။

(၅)

သေပွဲဝမ်းရ၊ ငခေါင်းမ
ဖြစ်ရနတ်ဘီး၊ အပူမီး၊ သားသမီးနွေဖြာ
ကော့ယူကျွေး၊ မွေးရစ်ပါ
ဖြစ်လာအတ်ရင်း၊ သုပိနံနု ပြန်လှန်လင်း
ဖရင်းရသေ့ ဖြစ်တယ်ကား။

(၆)

ရသေ့ဂေါဝိန္ဒ၊ အိမတ်ရ
ဆန်းလှထွေလာ၊ ကြောန်းအရာ
သေချာစဉ်းစား၊ မှန်အမှား

၁၆။ ရော့လေခိက္က = အချိန်ကျရောက်သည်။

၁၇။ အတွာ = အမှား

၁၈။ နွေဖြာ = နှစ်ဖြာ။ နှစ်ယောက်

၁၉။ မိုးဖွား = မွေးဖွားသည်။

၂၀။ သေပွဲဝမ်း = သေပွဲဝင်သည်။

၂၁။ နတ်ဘီး = နတ်စိမ်း

၂၂။ ကော့ယူကျွေး = ကောက်ယူကျွေးသည်။

၂၃။ သုပိနံနု = အိပ်မက်နှင့်

၂၄။ အိမတ်ရ = အိပ်မက်ရသည်။

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

ခြားနားသီရန်၊ မြန်မြန်သူတော်၊ လိုက်ခဲ့ခေါ်
နွေဖော်သူမြတ်၊ သွားကြလတ်
တပ်အပ်သေချာ၊ ကမ်းစပ်မှာ
မှန်စွာထန်ရှား တို့တယ်ကား။

(၇)

အံ့ငမ်းအံ့ငမ်း
သံတမ်းငိုကာ၊ တစာစာ
နွေဖြာကျားမ၊ တို့ကြောင်ရ
ခေါင်းမရင်ကွဲ၊ နွေခြမ်းလွဲ
ရသေ့က ဝမ်းဘန်းနံ
ကြေကွဲစရာ ဖြစ်တယ်ကား။

(၈)

ရသေ့ဓိဋ္ဌာန်၊ အဖမှန်
ထည်လတ်ညှိုး၊ ပြီးပြီးနီရယ်၊ ထုပ်ရတယ်

၂၅။ ကြောန်းအရာ = အကြောင်းအရာ

၂၆။ မြန်မြန် = မြန်မြန်

၂၇။ ထန်ရှား = အထင်အရှား

၂၈။ အံ့ငမ်း = အူဝဲ။ ကလေးအော်သံ

၂၉။ ထည် = နီရည်

၃၀။ လတ်ညှိုး = လက်ညှိုး

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

နွေ့သွယ်သားလှ၊ သော့စိုရ
ဌာနဝိဟာ၊ သန်ခမ်းသာ
ခိုကာဆောန်ခဲ ကြတယ်ကား။

(၉)

သားလှနွေ့ဖြာ
ကြီးလာရွယ်ရော့၊ လူလားမြော့
အထော့ သာခက၊ တန်ပြုဖို့ရာ
မာတာခေါင်းမ၊ ဥတုဇ
အသမ္ဘိန္ဒုဓာတ်ရိုက် ထားတယ်ကား။

(၁၀)

နွေ့ဖြာသားလှ၊ နှောန်ကရှင်ဇံ
ညီမချောက၊ ရှင်ဇောနာမံ၊ မှည့်ခေါ်ဟန်

- ၃၁။ နို့ရယ် = နို့ရည်
- ၃၂။ ထွပ်ရတယ် = ထွက်ရတယ်။
- ၃၃။ သော့စို = သောက်စိုသည်။
- ၃၄။ သန်ခမ်း = သခမ်း
- ၃၅။ ဆောန် = ဆောင်ယူသည်။
- ၃၆။ ရွယ်ရော့ = အရွယ်ရောက်သည်။
- ၃၇။ အထော့သာခက = အထောက်သာခက

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

ဆွမ်းခံလောက်ကျေး၊ ရသော့မူး
လူသွေးစင်စစ် ဖြစ်တယ်ကား။

(၁၁)

ရှင်ဇံရွယ်ရော့၊ လူလားမြော့
သာဂရပြည်ရှင်၊ ဘုရင်မြော့
ဖောင်းတော့ခကြညာ သမ္ဗန်မန်း
ထန်လန်း သမ္ဘာ
ရာဇာမန်းကောင်း ဖြစ်တယ်ကား။

- ၃၈။ တန်ပြု = တင်ပြသည်။
- ၃၉။ ဥတုဇအသမ္ဘိန္ဒုဓာတ်ရိုက် = ရုပ်ပုံလုပ်သည်။
- ၄၀။ နှောန် = နှောင်ကြီး။ မောင်ကြီး
- ၄၁။ လောက်ကျေး = လုပ်ကျွေးသည်။
- ၄၂။ ဘုရင်မြော့ = မင်းမြောက်သည်။
- ၄၃။ ဖောင်းတော့ = ဖုန်းတောက်သည်။
- ၄၄။ ထန်လန်း = ထင်လင်းသည်။
- ၄၅။ မန်းကောင်း = မင်းကောင်း

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

ရွှေတော်ပြေး

ညောင်းစွက်လေချို၊ မြရွက်စီနှင့်
 ရာသီနှော့ဦး၊ မင်းလှိုင်မြူးက
 ရင့်ကျူးသံချို၊ ဥဩပျိုလည်း
 မြိုင်ညိုခါကွင်း၊ လူ့ရုပ်ချဉ်း၍
 ချောင်းအအန်း၊ သစ်သစ်ဖန်လျက်
 လည်ပြန်တနှစ်၊ အန်းမည်ခေတ်ဝယ်
 မြူညစ်မတင်၊ ဘယာစင်၍
 ကြည်ရွှင်စေသော၊ ရည်ရွယ်ပြောသို့
 ဥဩ ဥဩ၊ မြိုင်သံနှော့လျက်
 သံအောတလှ၊ သံလေးတို့နှင့်
 ပြုံးပြုံးကလီ၊ သဲ့သဲ့သီသော်
 သိင်္ဂီရောင်စွေး၊ မယ့်ရင်သွေးသည်
 ဆော့ဝေးရပ်ခြား၊ ဓာရာ့ပါးမှ
 မနားမဖင်၊ ပြန်ကြောင်းဆင်သည်
 မယ့်ရင်ဆင်သင့် ပြင်နှင့်ပြီ။

မင်းသုဝဏ်

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

အောင်ပါစေ

ပန်းကံကော်လည်း
 မြိုင်ပေါ်မြို့တွင်း၊ တသင်းသင်းနှင့်။
 ပိတောက်ပွဲလည်း
 ရွှေခဲပမာ၊ တဝါဝါနှင့်။
 ဥဩပျိုလည်း
 တေးချိုရင့်ကြွေး၊ တအေးအေးနှင့်။
 ကျွန်တို့မှာလည်း၊ အောင်ပါစေကြောင်း
 ဆုမွန်တောင်းလျက်၊ ရက်ကောင်း ချိန်ခါ
 မျှော်လျက်သာတည့်။

နုယဉ်

လက်ဆောင်ပြန်

မိုးသကြံနံ ရေသောက်လို့
 ရွှေပိတောက် တဝါဝါ
 ဆင်ကြွနဲ့ဖြာ။
 ကျွန်တို့ဆီမှာ
 သာပါရုံ ပုံမောင်း။
 မောင်ကြီး မာပါစေတဲ့
 မလေး ချာပါစေတဲ့
 အတာရေ ဖြာဝေသွန်းလို့ရယ်
 ညွှန်းကြဆုကောင်း။

မင်းသုဝဏ်

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

သင်္ကြန်လက်ဆောင်

သင်္ကြန်တော် ခါတန်ခူးမို့
 တိမ်ဦးက သံဝါဝါ
 မိုးပြောက်ပြောက်ရွာ။
 ကိုယ်တို့ဆီမှာ၊ ရွာပါစမေး။
 မရွာလျှင် ရွှေလွန်ပွဲကို
 နှံ့လိုက်ပါလေး။

ငွေမိုးရေ ချိုချိုသောက်လို့
 ပိတောက်က ပင်ပေါ်မှာ
 ဝင်းထိန်လို့ဝါ။
 ကိုယ်တို့ဆီမှာ၊ ဝါပါစမေး။
 မဝါလျှင် ရွှေတေ့ပိန်းအောင်
 လိမ်းလိုက်ပါလေး။

ပိတောက်တေ့ ရွှေဝါလူးတော့
 ရွာဦးက ညံစာစာ
 မောင်း ဗုံကသာ။
 ကိုယ်တို့ဆီမှာ၊ သာပါစမေး။
 မသာလျှင် ဗုံသမားကို
 အားကူပါလေး။

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

ငွေမိုးရေ ချိုချိုသောက်လို့
 ပိတောက်က ရွှေမျက်နှာ
 မောင်း ဗုံကသာ။
 ကိုယ်တို့ဆီမှာ၊ မာပါစမေး။
 မောင်မာအောင် စေတီဦးက
 မယ်မာအောင် စေတီဦးက
 နှစ်ကူးချိန် တာရေသွန်း
 လွှမ်းပါမယ်လေး။

စော်ဂျီ

ကြာပွင့်ချိန်

ညကဖူးငုံ၊ ကြာပွင့်သည်
 အာရုဏ်မိုးသောက် စောင့်သတည်း။

အာရုဏ်မြူး၍
 လေဦးလည်းလာ၊ တိမ်ပြာလည်းကင်း
 မှောင်ကြွင်းလည်းပြို၊ နှင်းလည်းစိုသော်
 သံချိုရင့်ကြေး၊ ငှက်ကလေး၏
 တေးကို နှာလျက်၊ အားမာန်တက်သည်
 ကန်ထက်ရွှေကြာ ပွင့်သတည်း။

ဇော်မော်ညို

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

သကြံနိဗ္ဗ

(ရခိုင်တေး)

(၁)

မြို့ခါညို ပေါ်စ
လပြာသိုလို့ ခေါ်ကတ်ပါရေ
လ လ လက ပြာသို
ပန်းပန်းပန်းက ခွာညို
လပြာသို အီးရေ အီးရေ
ပန်းခွာညို မှိုန်းရေ မှိုန်းရေ။

(၂)

ပန်းကံကော်က စီလို့ဖြာရေ
ရွှေရင်ခတ်က နိန်လို့ဝါရေ
စီလို့ စီလို့ဖြာရေ
နိန်လို့နိန်လို့ဝါရေ
သကြံနိကလဲ အခါတော်လေ
တခြမ်းခြံမံနန့် ပျော်ကတ်ပါရေ။

- ၁။ ခေါ်ကတ်ပါရေ = ခေါ်ကြပါသည်။
- ၂။ အီးရေ = အေးသည်။
- ၃။ မှိုန်းရေ = မွှေးသည်။
- ၄။ နိန်လို့ဝါ = နိဗ္ဗဝါသည်။
- ၅။ နန့် = နှင့်

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

နှစ်ဦး မင်္ဂလာ

နှစ်ဦး သစ်မြူး
ခေတ်ဦး ကောဇာ။
ဆန်းစ ချမ်းမြ
စန်းလ သော်တာ။
မြိုင်အောက် ကြိုင်လှောက်
ပိတောက်ပမာ။
ကျန်းရွှင်ကြောင်း
သွန်းလောင်း ရေထီတာ။

မင်းသုဇော်

တောင်ခိုးနှင့် တိမ်

တောင်ခိုးနှင့် တိမ်
ရာယုက် လိမ်လျက်
တိမ်နှင့် တောင်ခိုး
တောင်ကို မိုး၍
မိုးကို မမြင်
ကန်ရေပြင်တွင်
ငွေ့သွင် တိမ်ရိပ် ကူးသတည်း။

မင်းသုဇော်

www.burmeseclassic.com

သင်္ကြန်အခါ အလံတိုင်ဘုရားမှာ

ဖန်ပြာခွက်ကယ်နဲ့
 ကျောက်စက်ကျ သည်ရေကို
 အမော့ပြေ တိုက်ပါမရယ်လို့
 ကြွေးဟကာ ရွှင်ပျော်ပျော်နဲ့
 အခါတော် သင်္ကြန်တွင်း
 သီချင်း သံချိုချိုနဲ့
 ကိုလှပျို ခိုးပတ်ဝိုင်းပေမို့
 ရပ်တိုင်းမှာ ဆူညံညံပါ
 အလှူခံ ပျော်တဲ့ပွဲကိုလ
 နဲ့နေကျ တို့ပြေမှာ။

.... အခါက သင်္ကြန်၊ မြိုင်ယံက ဥဩ
 တောရွာမှာ သူ့ခလေး၊ ပျော်မျိုးစုံ တွေ့ကြပေ၊
 မွေ့လိုက်ကြ ရွှင်ရွှင်လန်း
 သာဆန်းက ခိုးပတ်၊ ဖိုးမြတ်က ပြေတို
 ဖေညိုက လင်းကွင်း၊ သာညွင်းက သံတိုင်
 ဝိုင်းတော်ကြီး မြိုင်လိုက်တာ။

အလံတိုင် ဟိုဘုရားဆီသို့
 အသွားမှာ ရွာစဉ်လျှောက်ကာ၊
 ခိုးခေါက်ကာ တကြော်ကြော်နဲ့

တပျော်ပျော် နားတော် သွင်းလေတော့
 ကြင်ရင်းငယ် အပျိုဖြူတို့ရဲ့
 အလိုသူ မျက်နှာပေးတော့က
 အေးမြစန္ဒာ။

.... ဟေ့လာအေ့ ရှင်မယ်မေ
 ညည်းတို့မောင် လူရည်လှ၊ အကနယ် တွေ့လှချည့်
 ကြည့်စမ်းပါ အေရယ်
 အိုအေ တွေပါစေ သည်လိုပွဲ
 ချွေးများဘဲကျကျ၊ အကတွေ လှလွန်းလို့
 ကြင်မဝ ရှုမရဲ့၊ ကျလှတဲ့နေဝါဝါ
 သည်မေမောင် တကယ်ဟိုက်ကို
 နေလိုက်၍ ကာချင်ရဲ့။

နှစ်ဆန်းခါ သည်အရေးပေမို့
 ချွေးလုံး အဖြာဖြာနဲ့
 မောင်တို့မှာ ဗုံသံဆန်းလေတော့
 မယ်တို့မှာ ခါတော်ပန်းတွေနဲ့
 နီနမ်းဆင် ပုဝါခြုံ၍
 ကညာဂုဏ် ကြည်လှိုင်းကြပေ၊
 မြိုင်တွင်းက ပုရစ်ဖြာ
 သစ်ပါပေါမြသွေး။

.... နေခြည်က မွေးမွေး၊ စေတီက သေးသေး၊
 ဝေဓမ္မာနှင့် ရေသပ္ပာယ်

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

ဟိုမှာတစ်ခု သည်တစ်ခု၊ ရေလှလှိုသယ်ကြ
အလယ်က ဘုရား

ကောင်းက တဖောင်ဖောင်၊ မောင်တို့က ရေတွေသွန်း
စော်တီငယ် မှန်းရချည့်
လွမ်းစရာ သည်နေရာ၊ မယ်တို့လဲ လာကြ၍
ပိတောက်ဝါ ရင်ခတ်ပန်းတွေနဲ့
ကြည်ညိုခန်း ဖွင့်ကြပေါ့။

အခွင့်ငယ်သာ
ပျော်ချင့်ပျော်စရာပါ
တော်မဟာ သကြိမ်ခေတ်ပေမို့
ရွှေမေတ္တာ တူနှစ်ကိုယ်တို့
သူလိုရာ ငဲ့ကာစောင်းကာနဲ့
ဆုတောင်းကာ ရွယ်ရည်စောင်ကြပေါ့
ဘယ်ပြည်ထောင် သည်လိုထူးနိုင်ပါ
ရွယ်ညီနောင် စေတီဦးမှာ
ဖူးကြတယ်လေး။

ဇော်ဂျီ

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

မြတ်ရေစင်

မှတ်သန်ကို ကင်းထောက်လို
ပိတောက်မှာ သန္ဓေဝင်
ချမ်းမြတ် ရေစင်။
မှတ်သန်ကဆင် ပြည်ခွင်နွဲ့ကြေး။
ပိတောက်ကရှင် ပြည်ခွင်နွဲ့မွေး။
မြတ်ရေစင် တပေါက်သွန်းလျှင်
ကျွန်းခွင်လုံး အေး။

မင်းသုဝဏ်

လက်ဆောင်ကောင်း

ပေပေရဲ့လက်ဆောင်
နေရောင်နှင့်ဖွေး။
ငှက်ကြီးတောင် ကျောက်စိစား
အင်အားကွဲလေး။

မေမေရဲ့ လက်ဆောင်
လရောင်နှင့်အေး။
ပွင့်ကြွားဘွယ် ဖယ်ကုံး
နှလုံးကွဲလေး။

www.burmeseclassic.com

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

လောကအလှ

စောင်းသမားသည်
လက်ဖျားတို့ထိ၊ စောင်းသံညို၍
သုတိအသံ သာစေသည်။

စာသမားသည်
သိကြားခဲရ၊ သူ့ဘဝကို
ရသစာပေ ဖွားစေသည်။

လက်သမားသည်
ဆောက်ပြားဆောက်ခုံး၊ ဖွဖွသုံးကာ
ရုပ်လုံးလှလှ ထုလေသည်။

ဩဂြိုဟ်လူသားများသည်
အားမာန်ကိုယ်စီ၊ ဥာဏ်ကိုယ်စီဖြင့်
ကိုယ်စီကိုယ်၊ ဤလောကအား
အလှဆင်ကြပေတကား။

ဇင်မင်း

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

စွမ်းကြသူများ

ငှက်ကလေးငယ်ငယ် အားမကြွယ်လဲ။
သူရိပ်မြို့ စံတင်လောက်ကို
ဆောက်တတ်သည်ဘဲ။

ပင့်ကူကလေးငယ်ငယ် အားမကြွယ်လဲ။
သူ့စံအိမ် ကြီးလိမ်ယှက်ကို
ရက်တတ်သည်ဘဲ။

ခြကလေးငယ်ငယ် အားမကြွယ်လဲ။
ခိုလှုံရာသူတောင်ပို့ကို
ဖို့တတ်သည်ဘဲ။

မောင်မြင့်မန်

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

ခြေရာ

နှေ့ပြေးသောခါ
နှေ့ခြေရာကား
မြေအက်ကြားတည့်။

မိုးပြေးသောခါ
မိုးခြေရာကား
ရေကုက်များတည့်။

ဆောင်းပြေးသောခါ
ဆောင်းခြေရာကား
နှင်းကြွင်းများတည့်။

စိတ်ပြေးသောခါ
စိတ်ခြေရာမူ
ကဗျာများတို့ ဖြစ်သတည်း။

မောင်စွမ်းရည်

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

နိမိတ်

လှိုင်းအော်သံများ
ကြိုတင်ကြားသော်
ဒီများလာကြောင်း သိနှင့်၏။

ပိုးချွန်းသံများ
ကြိုတင်ကြားသော်
မိုးများလာကြောင်း သိနှင့်၏။

ဥဒ္ဓါသံများ
ကြိုတင်ကြားသော်
နှေ့ပွားလာကြောင်း သိနှင့်၏။

မဏ္ဍိုင် ရင်ခုန်သံများ
ကြိုတင်ကြားပြီ
ကြောင်းလျားဘယ်သို့ ထူးပါလိမ့်။

မောင်စွမ်းရည်

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

စာနာသူ

သားလေးရေ အင်္ကျီချွတ်လို့
 လျှော်ဖွပ်ပါ့ စမ်းရေမှာ
 ကမ်းလဲကြည့်သာ။
 မွေးမာတာ၊ ပြောလှာဘဲစကား။
 သားရွှေစင် ဇွတ်အတင်း
 ငြင်းမိလျက်သား။

သားအင်္ကျီ ပန်းချီဆေး
 ငှက်ငယ်လေး ညိုတိုတို
 တေးသီလို့ဆို။
 သူတကိုယ်၊ ရေစိုလိမ့်လေလား။
 ရေစိုယင် ဆေးရောင်စွန်းလို့
 မွန်းနစ်မှာလား။

ကြည်အောင်

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

မိုးဆွေငှက်

မြည်နိုင်စွလေ၊ ငှက်မိုးဆွေ
 မိုးဆွေငှက်ငယ်၊ မိုးပြန်ကျယ်တွင်
 အရွယ်အဟန့်၊ လက်မခန့်လည်း
 အံ့ဩဘယ်သာ၊ သတ္တဝါတို့
 ဖြစ်ရာတဝ၊ အားမာန်ပြည့်
 နှုတ်ကတုတ်တုတ်၊ ဖတ်ရှုတ်ညှိုးညံ့
 သူအားမာန်သည်
 မိုးယံခွဲမည် ထင်မိ၏။

မနားမရပ်၊ လှုပ်ခတ်တောင်ပံ
 သည်အားမာန်လည်း
 မိုးယံ ဖောက်မည်ထင်မိ၏။

ဇော်ဂျီ

လှေငယ်

တောင်လေလာ ရေကျတော့
 လှိုင်းကြက်ဖ ခြေမပါ
 ခေါင်းဖြူနဲ့သာ။
 ခွပ်လှိုင်းလှာ၊ ဘယ်ညာနဲ့ဖွေး။
 ရေလယ်မှာ လှေငယ်လူးတယ်
 ရူးရချည့်လေး။

လတာပြင် သောင်တိုးတော့
 တပေါင်ကျိုး ခြေတံရှည်
 ဗျိုင်းဝေသာလီ။
 ဘုတ်မက အိ၊ ဒီရေကျ တေး။
 ရေလယ်မှာ လှေငယ်မျောတယ်
 မောရချည့်လေး။

ရေစုန်မှာ အဆင်သင့်လို့
 ဗေဒါပွင့် ပြည်တော်ပြန်
 ခွန်းဆက်ကြဟန်။
 ရေစီးက သန်၊ ဆန်နိုင်ဘို့အရေး။
 လှေငယ်ငယ် ရေလယ်လမ်းမှာ
 နှမ်းရချည့်လေး။

ရေဆိုင်မှာ တင့်မရဲနဲ့
 ဝဲကတော့ ချာချာလယ်
 မူးတတ်ပါတယ်။
 လှေတက်ကယ်၊ သယ်နိုင်ဘို့အရေး။
 ရေပြင်မှာ လှေရှင်ကြိုးလိုက်ပါ
 မိုးချုပ်မယ်လေး။

ဇော်ကျ

အညာလှေ

အမေလေး လူကြုံကြည့်
 ထည့်လိုက်မလားကွဲ သားမောင်ကို။
 ပိန်းကောယောင် တုံးစပ်တွင်း
 ဆင်းခဲ့လို့ဆို။
 ပဲ့ချောင်မှာ ရှုပ်စုံများရယ်နဲ့
 လုပ်ထားတဲ့ လှေလောင်းကို
 မောင်းအိုနဲ့ ဗိုတောင်ကြီး။
 ခါတလေ
 အညာလှေ အောက်စုန်ဆင်း
 မင်း ဝင်လို့တီး။

ဓမ္မဓဇ

www.burmeseclassic.com

အမေရယ် အပါပျင်းလှချည့်

အမေရယ် အပါပျင်းလှချည့်
 စိတ်တုန်း ရှင်မကြည့်ခဲ့
 သည်ကိုယ်ကို ဝတ်ဖြူပတ်ကာပ
 ဆတ္တာသည် ဆံပင်ညှပ်ပုံက
 တချပ်ချပ် ညံ့စာစာ။
 ယားကျိကျိ
 ကလိ အခါခါပေါ့
 ဆံကေသာ တိုထွာစရယ်က
 ထိုးဆွကာ အထွေထွေကြောင့်
 အပါလေ အနေခက်ပါဘိ
 စိတ်စက် မသာ။
 သည်အမှု သည်အပြုတွေက
 အမှု တပေ့ပေ့ဘဲ
 ဆံပင်ရှေ့ တခါဟောင်းယင်လ
 ပြန်လောင်းကာ တခါညှပ်ရပေါ့
 အထပ်ထပ် ဘာဘာညာ
 ရှုပ်ကာဘဲ မဆိုး။
 ပူစိထွေး
 ကြောင်လေး ရွှေဝါစင်ဖြင့်
 ဘယ်ခါလျှင် ဆံပင်ညှပ်ရတုံ
 လွတ်လပ်စွာ ပျော်ချန်ပေါက်ပါလို့

ဝမ်းမြောက်ကာ တရွှင်ရွှင်နဲ့
 သူမိခင် ရင်ခွင်လူးကာပ
 တွတ်တီးတာ တေးသံ ကျူးတော့တယ်
 မြူးပေါ့ ချိန်လုံး။

မင်းယုဝေ

ထာဝရအလှ

မေမေမေတ္တာ၊ နှိုင်းဆိုရာသည်
 ညဉ့်ခါငွေ့လ ရောင်ခြည်တည်း။
 ဖေဖေမေတ္တာ၊ ဥပမာသည်
 နေ့ခါနေမင်း ရောင်ခြည်တည်း။
 ညဉ့်တွင် စန္ဒာ၊ နေ့မှာ နေမင်း
 ဟင်းသမ္မ၊ ဤဘဝဝယ်
 လောကလက်ဆောင်၊ ကြယ်စိုန်ကြောင်နှင့်
 ငွေရောင်တိမ်လွှာ၊ စမ်းလက်ကံနှင့်
 နီပြာပန်းပွင့်၊ ပျက်ကြွေလွင့်၍
 တောနှင့်တောင်စွယ်၊ ဥဩငယ်တို့
 ပျောက်ကွယ်လိုက ကွယ်ပါစေ။

မင်းကြယ်

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

တောက အလှူ

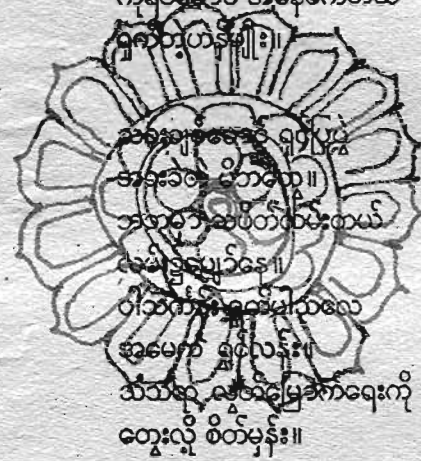
တံခွန်တိုင် ကုက္ကားနှင့်
 ရွာထိပ်နား မဏ္ဍပ်မှာ။
 ပြောဆရာ ကိုမောင်ကြီး
 တီးလို့သာယာ။
 ကာလသား ညံ့စာစာ
 ဟန်ပါပါ ဆိုလိုက်တေး။
 ကိုရင်ညို မောင်သာဆန်းမှာ
 နန်းကနှင့်ကွေး။

အမူပို ယဉ်မဆိုးတဲ့
 မျက်နှာဖုံး ရွာသူပျို။
 ကွမ်းတောင်ကိုင် ဆိုကရိုမှာ
 ချွေးစိုလို့စို။
 အသားကညို
 ချိုသာတဲ့ မျက်နှာထား။
 ရွာစဉ်မှာ ပျိုယဉ်နွဲ့ရယ်
 လှမ်းတုံ့လို့သွား။

မြင်းနီပေါ် မောင်ရင်နွဲ့
 ပြုံးစန့် အသာထိုင်။
 ပါးကွက်ဝါ ဆနပ်ခါး

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

ပါး၌ထုံကြိုင်။
 ရွှေထီးကိုကြိုင်
 ယဉ်ပြိုင်လို့ နောက်ကမိုး။
 ကိုရင်မောင် အနေခက်တယ်
 ဂျက်တဟန်မျိုး။

အလှူပေးရင် ရှုပ်ပျံ့
 အရမ်းခဲစေ မိဘတော်။
 အတော်အတန်တယ်
 လေးမိခင်ပျိုနှင့်။
 ဝါသနာရှိ ရှင်မိသလေ
 အမေက ရှုပ်လန်း။
 ဆံသံရဲ့ လှောင်မြောက်ရေးကို
 တွေးလို့ စိတ်မုန်း။

ထိလာစစ်သူ

အလယ်တန်း ကဗျာလက်ရွေးစင်

သင်သေသွားသော်

ဪ... လူ့ပြည်လောက၊ လူ့ဘဝကား
အိုရ နာရ၊ သေချဦးမည်
မှန်ပေသည်တည်း။

သို့တပြီးကား၊ သင်သေသွားသော်
သင်ဖွားသောမြေ၊ သင်တို့မြေသည်
အခြေတိုးမြင့်၊ ကျန်ကောင်းသင့်၏။

သင်၏မျိုးသား၊ စာစကားလည်း
ကြီးပွားတက်မြင့်၊ ကျန်ကောင်းသင့်၏။

သင် ဦးချ၍၊ အမျှဝေရာ
စေတီသာနှင့်၊ သစ္စာအရောင်
ဥာဏ်တန်ဆောင်လည်း
ပြောင်လျက်ဝင်းလျက် ကျန်စေသတည်း။

ဝေင်ဂျီ

ကဗျာမည် အညွှန်း

- ၁ ကောက်စိုက်ချိန်၊ ၅
- ၂ ကောင်းစွာဝတ်စားမယ်၊ ၆၆
- ၃ ကန်ပေါင်၊ ၁၀
- ၄ ကျေးလက်ပြည်သူ၊ ၃၆
- ၅ ကျူပင်၊ ၂၄
- ၆ ကြာပွင့်ချိန်၊ ၇၉
- ၇ ကျကျောင်းသံ၊ ၁၈
- ၈ ခြေရာ၊ ၈၈
- ၉ ခြင်းပွဲ၊ ၄၄
- ၁၀ ငရဲမသမိုင်း၊ ၇၀
- ၁၁ စာခြောက်ရွှပ်၊ ၂၀
- ၁၂ စာနာသူ၊ ၉၀
- ၁၃ စွမ်းကြသူများ၊ ၈၇
- ၁၄ ဆေးလိပ်လက်ဆောင်၊ ၆၉
- ၁၅ ညီညာဖျေဖျေ
လျှော်ခတ်ကြလော့၊ ၅၇
- ၁၆ တာဝန်၊ ၅၁
- ၁၇ တောကအလှူ၊ ၉၆
- ၁၈ တို့ညီနောင်၊ ၃၀
- ၁၉ တို့တောသူ၊ ၄
- ၂၀ တို့တိုင်းပြည်၊ ၅၈
- ၂၁ တို့လယ်သမား
ဗုံထောက်သံ၊ ၆
- ၂၂ တို့အင်းလေးလှေသတင်း၊ ၄၆
- ၂၃ တက်လူတေးသံ၊ ၁
- ၂၄ တောင်ခိုး နှင့် တိမ်၊ ၈၁
- ၂၅ ထာဝရအလှ၊ ၉၅
- ၂၆ ထားဝယ်ခိန်းသံအချို၊ ၄၂
- ၂၇ ထင်းလှည်းကလေးနှင့်
လူနှစ်ယောက်၊ ၆
- ၂၈ ဒီကျချိန်၊ ၂၇
- ၂၉ ဒီထက်ချိန်၊ ၂၆
- ၃၀ နိမိတ်၊ ၈၉
- ၃၁ နွားညီနောင်၊ ၁၇
- ၃၂ နှစ်ဦး မင်္ဂလာ၊ ၈၁
- ၃၃ ပညာကြီးစားမယ်၊ ၅၉
- ၃၄ ပုခက်လှဲချင်း၊ ၄၉
- ၃၅ ပုဂ္ဂိုလ်လမ်းကြောင်းလေး၊
၃၅
- ၃၆ ပန်းနှင့်လှေငယ်၊ ၁၄
- ၃၇ ပန်းပန်လှက်ပါ၊ ၂၈
- ၃၈ ပိန်းကောမ၊ ၂၇
- ၃၉ ပျူပျူငှာငှာ တို့မူရာ၊ ၄၀
- ၄၀ ပျိုလေး၊ ၁၂
- ၄၁ ပြည်သက်သခင်၊ ၁၆
- ၄၂ ပြည်သူ၊ ၆၁
- ၄၃ ပွဲခင်းသား၊ ၆၂
- ၄၄ ဗေဒါပုန်း၊ ၂၅
- ၄၅ ဘုန်းကြီးပွဲ၊ ၄၅
- ၄၆ မတူသူနှစ်ဦး၊ ၅၆

၄၇ မခင် နှင့် ရင်သွေး၊ ၄၈
 ၄၈ မယ်တို့တံ၊ ၆၄
 ၄၉ မိုးဆွေငှက်၊ ၉၁
 ၅၀ မြင်းချိတ်လက်၊ ၆၃
 ၅၁ မြိုင်ထာ၊ ၃၅
 ၅၂ မြတ်ရေစင်၊ ၈၅
 ၅၃ မှာစကား၊ ၃၇
 ၅၄ ယခုခါ၊ ၆၄
 ၅၅ ရုပ်ရုံ၊ ၃၄
 ၅၆ ရွှေဆက်ရွှေသား၊ ၄၇
 ၅၇ ရွှေတော်ပြေး၊ ၇၆
 ၅၈ ရွှေကထွတ်၊ ၃
 ၅၉ လယ်ဆင်းချိန်၊ ၂၉
 ၆၀ လယ်နားချိန်၊ ၂၂
 ၆၁ လောကအလှ၊ ၈၆
 ၆၂ လက်ဆောင်ကောင်း၊ ၈၅
 ၆၃ လက်ဆောင်ပြန်၊ ၇၇
 ၆၄ လက်နက်၊ ၅၂
 ၆၅ လောင်းညိုကလေး၊ ၂၉
 ၆၆ လုပ်သားအောင်သဘင်၊ ၆၇
 ၆၇ လုပ်အားတန်ဖိုး
 ချစ်မြတ်နိုး၊ ၃၈

၆၈ လှေငယ်၊ ၉၂
 ၆၉ ဝန်သွားလက်၊ ၆၆
 ၇၀ သားချောသံ၊ ၂၃
 ၇၁ သင်္ခန်းစာ၊ ၃၁
 ၇၂ သင်နှင့်တန်ဖိုး၊ ၅၅
 ၇၃ သင်သေသွားသော်၊ ၉၈
 ၇၄ သင်ကြားပွဲ၊ ၈၀
 ၇၅ သင်ကြားလက်ဆောင်၊ ၇၈
 ၇၆ သင်ကြားအခါ
 အလံတိုင်ဘုရားမှာ၊ ၈၂
 ၇၇ သုံးသီးစားနှင့်
 စည်ပြောသံ၊ ၈
 ၇၈ ဟိုဘက်ခြံက
 အိမ်ကလေး၊ ၆၂
 ၇၉ အညာလှေ၊ ၉၃
 ၈၀ အမိမမာပြည့်သို့၊ ၆၅
 ၈၁ အမေရယ်
 အပါပျင်းလှချည့်၊ ၉၄
 ၈၂ အရိုးတို့တံ၊ ၁၁
 ၈၃ အလှဆင်သူ၊ ၆၀
 ၈၄ ဤနေရာ၊ ၂
 ၈၅ အောင်ပါစေ၊ ၇၇

ဝါဆိုမည် အညွှန်း

၁ ကိုလေး၊ ၄၄
 ၂ ကောက်လှိုင်း၊ ၁၆
 ၃ ကြည်အောင်၊ ၉၀
 ၄ ကြံခင်း စိုးလွင်၊ ၆၇
 ၅ ငွေတာရီ၊ ၅၂
 ၆ ဇော်ဂျီ၊ ၁၊ ၂၆၊ ၂၃၊ ၂၄၊
 ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၇၊ ၂၈၊ ၃၀၊ ၅၀၊
 ၆၄၊ ၇၈၊ ၈၂၊ ၉၁၊ ၉၂၊ ၉၈
 ၇ ဇင်မင်း၊ ၈၆
 ၈ တင်ငြိမ်းဦး၊ ၆၀
 ၉ ထင်မိုး၊ ၁၁၊ ၃၂၊ ၄၀၊ ၅၅၊ ၈၅
 ၁၀ ထားဝယ်ထေး၊ ၄၂၊ ၄၅၊ ၇၀
 ၁၁ ထိလာစစ်သူ၊ ၂၅၊ ၉၆
 ၁၂ နယုဉ်၊ ၄၊ ၅၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄၊
 ၆၅၊ ၇၇
 ၁၃ ဗန်းမော်ညိုနွဲ့၊ ၇၉
 ၁၄ မာလာအေး၊ ၃၈
 ၁၅ မင်းယုဝေ၊ ၂၂၊ ၆၈၊ ၉၄
 ၁၆ မင်းသုဝဏ်၊ ၈၊ ၄၈၊ ၄၉၊
 ၆၄၊ ၇၆၊ ၇၇၊ ၈၁၊ ၈၅

၁၇ မောင်ငြိမ်းသူ၊ ၃၆
 ၁၈ မောင်စုမီးရည်၊ ၈၈၊ ၈၉
 ၁၉ မောင်မြင့်မြတ်၊ ၆၁
 ၂၀ မောင်မြင့်မွန်၊ ၈၇
 ၂၁ မောင်လူခဲ၊ ၄၆
 ၂၂ မောင်လှောင်၊ ၆၂
 ၂၃ မောင်သူဇင်၊ ၅၇
 ၂၄ မြင့်မျိုးမြတ်၊ ၅၆
 ၂၅ ရခိုင်တေး၊ ၁၈၊ ၈၀
 ၂၆ ရှေးရေ၊ ၁၇၊ ၂၇၊ ၂၉၊ ၃၅၊
 ၆၃၊ ၆၆၊ ၆၉၊ ၉၃
 ၂၇ ရွှင်ငြိမ်းမယ်၊ ၃၇
 ၂၈ လယ်ဝန်မင်း ဦးစိ၊ ၃
 ၂၉ လှောင်ညို၊ ၄၇
 ၃၀ ဝင်းကြယ်၊ ၃၁၊ ၉၅
 ၃၁ ဝင်းနွဲ့၊ ၅၈
 ၃၂ သင်းအောင်၊ ၂၀
 ၃၃ သိန်းသန်းထွန်း၊ ၅၅၊ ၆၆
 ၃၄ ဥသျှောင်၊ ၅၁
 ၃၅ ဦးပုည၊ ၃၄